

BAYAN YANI

LEMAN ÖZEL

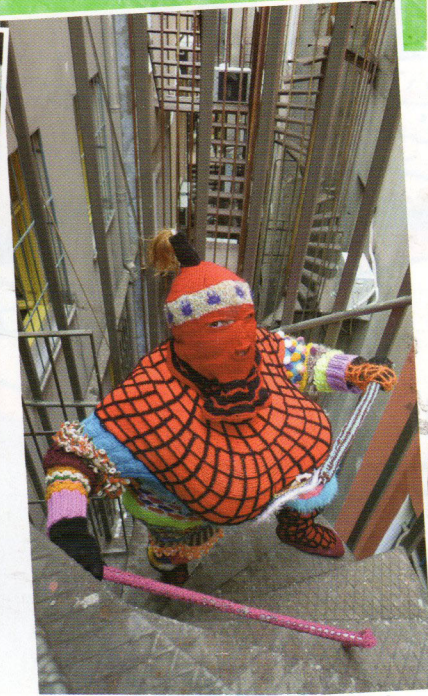
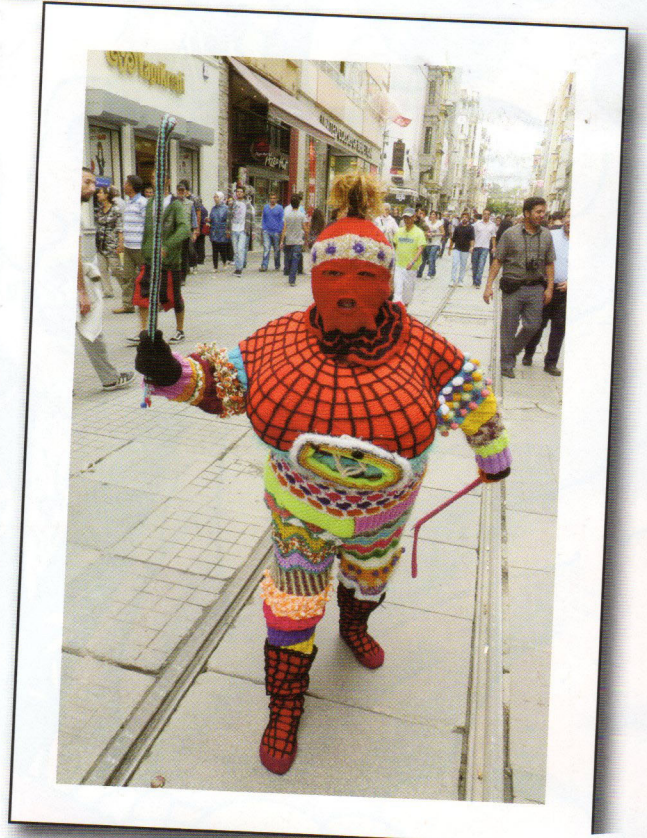
Hakimler ve Savcılar'dan iş yükünün azaltılması için şok(!) öneri. Tecavüze uğrayan kadınlar ve kız çocukları tecavüzcüleriyle evlendirilsin.

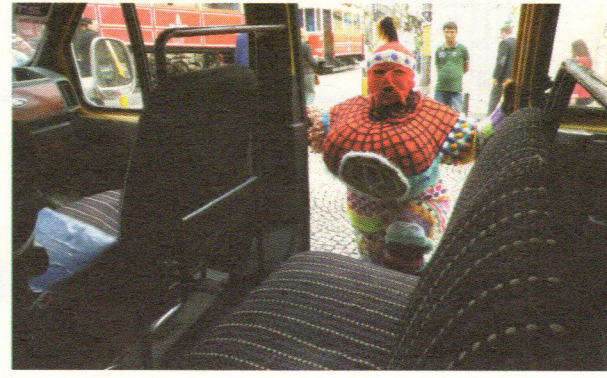
KAMİL KIZI
AYŞE FELEK;
ŞAHİTLER NURİ ALÇO VE
TECAVÜZCÜ COŞKUN BEY'İN
TANIKLIĞINDA ABBAS TESTORUN'LA
EVLENMEYİ KABUL EDİYOR
MUSUNUZ?..

Akşamsefası

Raeiye + Kamil

ÇİLE BİTİYOR ÖRENDAYAN GELİYOOOOR

Çok yakında...

Şehirde, kırd
bin ilmek
gücünde

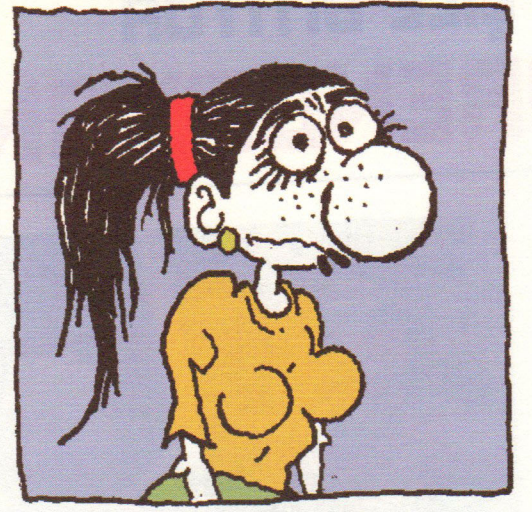

Bayan Yahu'nda

Akşamsefası

Sıdıka

Panik Butonu

- Sıdıka, bak unutmadan sööliyim, büfenin üstünde Nefise Ablanın panik butonu var. Sabahleyin bıraktı. Toz felan alırken kurcalayıp da sakın basma butona. Polis gelir, Nefise Ablangilin kocasını alır, durduk yere elalemin yuvasını yıkarsın...

- Nefise Abıa'mın panik butonu niye bizde duruyo ki? Lazım olup da basmaya kalksa o yarın kocası buraya varamadan öldürür kadıncaazı. Panik butonu mağdureye en yakın yerde durucak ki kocasından şiddet görünce hemen abansın düğmeye...

- Kocasını bozar diye butonu bizde saklıyo. Elektronik işi geliyo herifin elinden. "Az yazsın" diye apartmanın elektrik saatini felan bozmuş. "Alarmı da bozar" diyo Nefise.

- Pilli mi acaba bu şey?

- Kız elleme butonu, yanlışlıkla basarsın, karakola sinyal gider, yuva yıkılır. Ortada üç tane çocuk var, bi yuva neliklerle kuruluyo, cart diye bi butonla yıkmak olmaz, gınahtır.

- Peki üç çocuğa da ayrıca buton vermişler mi? Çünkü o ayı çocuklarına da girişyo.

- Olmaz ööle şey, çoluk çocuğa buton mu verilir. Yanlış basar, eve ceza gelir. Abin mesela üçbuçuk yaşındayken trenin imdat freni kolunu çekti, o zamanın parasıyla yirmibeş lira "usulsüz kullanım cezası" ödedydik. Eve döndüğümüzde baban sinirden abini hortumla dövdü, beni de merdivenden yuvarladı...

- Hah ben de bu konuya gelicektim: Bu durumda, çok önceden beri ailemize ait bir panik butonunun bizde de olması lazım. Hatta buton ne ki, gerektiğinde babamı durdurmak üzere direk Pentagon'a bağlı bir kırmızı telefon hattı verilmeliydi.

- Bilmem belki de vardır. Ailenin reisi diye imza karşılığı babana teslim etmişlerdir panik butonunu.

- Peh... Tabi ya ööledir, hepimizin nüfus kağıdı bile haala babamda duruyo.

- Dursun işte babanda. Naapıcan sen kız kendi nüfus kağıdını?
- Ne demek "Naapıcan kendi nüfus kağıdını" bu nasıl bir soru anne ya? Nüfus kağıdı benim.

- Çene yarıştırmı kız anneyle. Mühim evraklar ve televizyonun uzaktan kumandası babada bulunur. Kadın kısmısı ise kömürlüğün anahtarı ve çamaşır makinasının kullanım kitapçığını muhafaza etmekle yükümlüdür. Cemiyet kaidesi bu, örf. İki elektronik, efendim iki modernlik çıktı diye, hemen atadan dededen gördüğümüzü unutacak mıyız? Olmaz olsun böyle atom çağı...

- Ahaha... Atom çağı mı? O geçeli çok oluyo anne. Atom parçalandı bitti, Cern'de atomaltı Higgs Parçacığını bile buldular.

- Hımm...O zaman şimdi ne çağındayız biz? "İleri demokrasi mi" ne?

- Sen karıştırmı kafanı, "uzay çağı" diyelim, bitsin...

- "Bu çağda uzaylı koca bulurum. Herifin mezhebi geniş, modern, larcıdır, istediğim gibi parmağımda oynatırım" diye plan kuruyosan, hep söyledim, yine söylüyim Sıdıka: Uzaydan adam çıkmaz! Hem nerden biliyoruz uzaylı kocaların kadın dövmediklerini. O yüzden sen hiç "Artıkın uzay çağındayız" diyerekten uzaylılara güvenme. Yine ne varsa insan kocada var. İnsan koca belli bi yaşa kadar serserilik haytalık etse de neticede alkolu bırakır, tevbe eder, umreye gider, yaşlanır durulur. Ama uzaylıyı tut tutabilirsen. Bi kere herifin kaç yaşında yaşlanıp durulucağını bilmiyoruz. O yüzden oynama elalemin butonuyla batonuyla felan... Gülme, ışık hızıyla terlik fırlatırım, kafan gözün parçacık olur bak...

* * *

- Alo Sıdıka, nasılsın fena ahlaklı kadın? Kenar ben. Kendine köpek ettiğin Kenar. Temiz bir yuva kurup metalik gri bir Doblo araba almak isterken, hayatın girdaplarında vicdansız bir kadının ve...

- Çok yanlış bi yeri aramışsın sen Kenar. Flaş tiviyi arıyaktın, Yalçın Abi'nin programını...

- Bırak şimdi, bir kadın entirikası kurma bana. Ben hangi numarayı aradığımı gayet iyi biliyorum. Bak Sıdıka, sana delikanlı gibi mertçe bir soru soracağım: Bana elektronik kelepçe mi taktırdın lan? Bi türlü sizin evin sokağına giremiyorum. Geçen ordan geçmeye çalıştım, arabanın dingili kırıldı. Dün yaya olarak yaklaşmaya çalıştım, sizin sokağın başındaki kuruyemişçi leblebi kavuruyodu "İftar vakti niye ortalığa leblebi kokusu yayıp milletin nefsine eziyet ediyosun lan" diyerek herifle kavgaya tutuştum, karakolluk olduk. Bugün dedim ki "Lan bari taksit tutayım, Sıdıka'ların kapısı önünde ineyim"...Bu sefer taksici yavaşla kapıştık. Kaavenin önünden sizin oraya kadar "Kısa mesafe alamam" dedi terbiyesiz evladı. Ben kendisine hesap sorunca da bi sürü taksici toplanıp şahsıma darp ettiler. Noolacak bu taksici terörü Sıdıka ya? Bazı taksici esnafının yaptıkları Sarı Şehir Magandası lafını hakketmiyor mu? Bu sarı dehşet daha kaç vatandaşı dövecek? Herneyse konu dağıldı, ne diyodum ben Sıdıkam?

- Bence ne dediğini bilmiyodun.

- Yok yok şey diyodum; bi türlü sizin evin oraya yaklaşamıyorum Sıdıka. Ne oluyo da böyle oluyo? Yoksa bilmeden bana uykumdayken bir cihaz mı taktırdın. Elektronik olarak mı oluyo bu aksilikler. Taktırdıysan çıkar Sıdıkam, onun yerine nikah yüzüğü takalım. Bak evlenince alışırız birbirimize. Alo... Ben şimdi kapamak zorundayım Sıdıka. Sarı Öfke peşimde. Bi taksici şu an yerimi tesbit etti, telsizden adam topluyo. Elveda Sıdıkam. Eğer bana bişey olursa bu Kenar seni çok seviyodu...

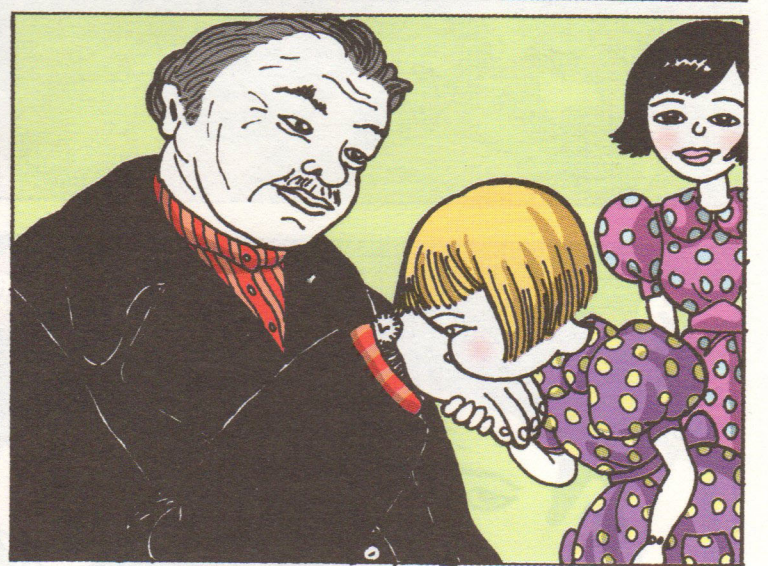

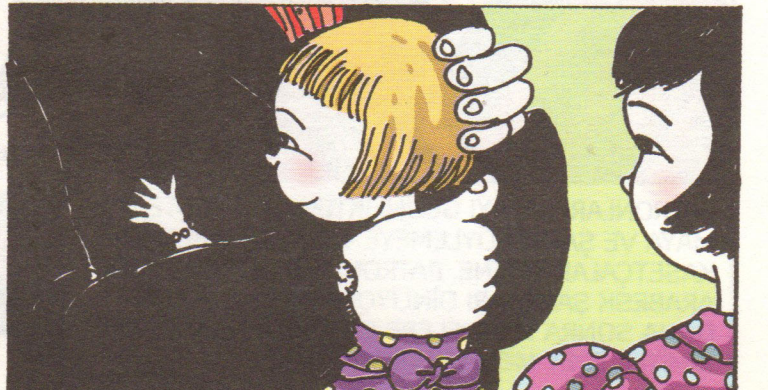
O BENİM KÜÇÜK ABLAM... ABLAM OLGUNLAŞMA ENSTİTÜSÜNE GİDERKEN SINIF ARKADAŞLARIYLA BİR ADA GEZİSİNDE AYAKTA SOLDAN ÜÇÜNCÜ.. BU FOTOĞRAFTA BEN DE VARIM, AYAKTA EN SAĞDAKİ.. NEŞELİ BİR BAHAR GÜNÜNDE, GENÇ KIZ KAHKALARI ARASINDA HATIRA OLSUN DİYE ÇEKİLEN BU FOTOĞRAF, ŞİMDİ NİYE BU KADAR HÜZÜNLÜ...

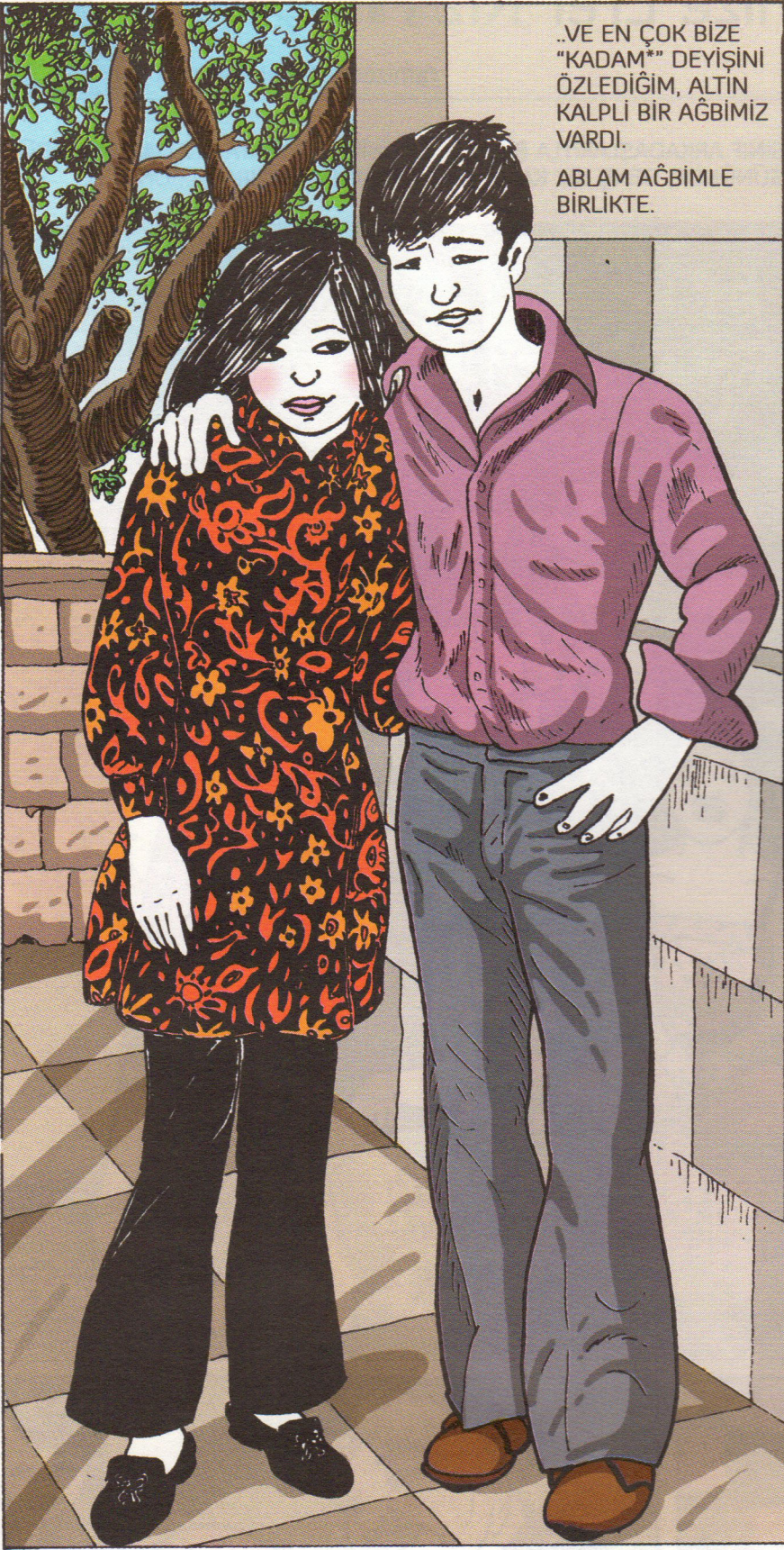

HAYATIN ROL MODELİ BABALARIMIZDIR, BABALARI-MIZIN ŞİMARTTIĞI ÖLÇÜDE ŞİMARTIR BİZİ HAYAT. HAYATIN ROL MODELİ, BAZEN DA-YILARDA OLABİLİR. BİZİ ŞİMARTMAYA GELEN KÜÇÜK DAYIM, ABLAM VE BEN.

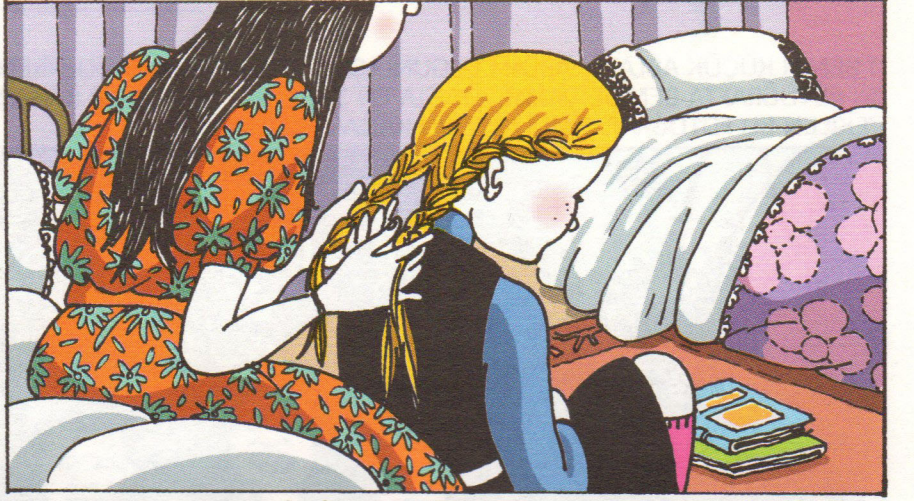
BAYRAMLARDA ANNEMİZİN DİKTİĞİ, BİR ÖRNEK ELBİSELERİMİZLE KOŞARAK ELİNİ ÖPMEYE GİTTİĞİMİZDE, BİZİ ŞEFKATLE KUCAK-LAYAN TREN KOKULU KONDÜKTÖR DAYIM.

..VE EN ÇOK BİZE
"KADAM" DEYİŞİNİ
ÖZLEDİĞİM, ALTIN
KALPLİ BİR AĞBİMİZ
VARDI.
ABLAM AĞBİMİLE
BİRLİKTE.

ABLAM SADECE ÜÇ YAŞ BÜYÜKTÜ BENDEN. AMA OTUZ YAŞ BÜYÜK GİBİ
DAVRANIRDI. HER ŞEYİMLE İLGİLENİRDİ. HER SABAH SAÇLARIMI ÖRERDİ,
EN ÇOK DA SEPET MODELİ DEDİĞİ SAÇ ÖRGÜSÜNÜ SEVERDİM.

HER SABAH EVDEN BİRLİKTE ÇIKAR, SLOGANLARLA KAPLI DUVARIN
ÖNÜNDE BEN OKULA O İŞE GİTMEK ÜZERE AYRILIRDIK BİRBİRİMİZDEN.
İSTE O ANLAR ONDAN ÜÇ YAŞ KÜÇÜK OLMAMIN SUÇLULUĞUNU
HİSSEDERDİM.

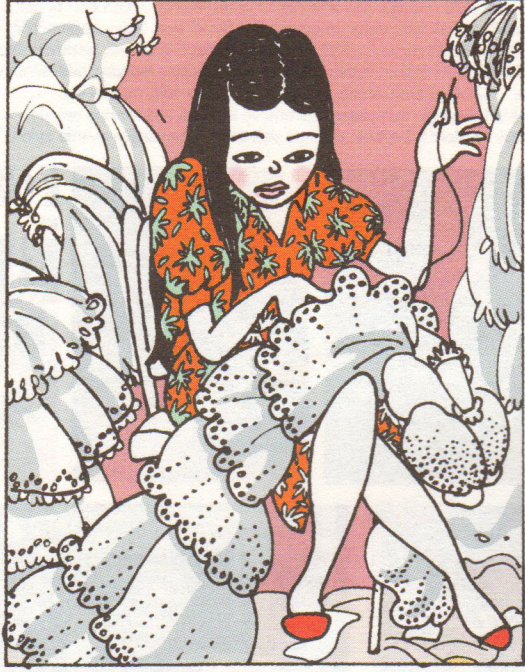
ABLAM EVİN GEÇİMİNE KATKIDA BULUNMAK İÇİN, OKULU KISA YOLDAN BİTİRİP, BİR
MESLEK EDİNİP, SABAH POĞAÇISINI ALIP İŞE GİDENLER KERVANINA KATILMIŞTI BİLE. İMÇ
BLOKLARINDA BİR GELİNLİKÇİDE ÇALIŞIYOR, GENÇ KIZLARA BEYAZ HAYALLER DİKİYORDU.

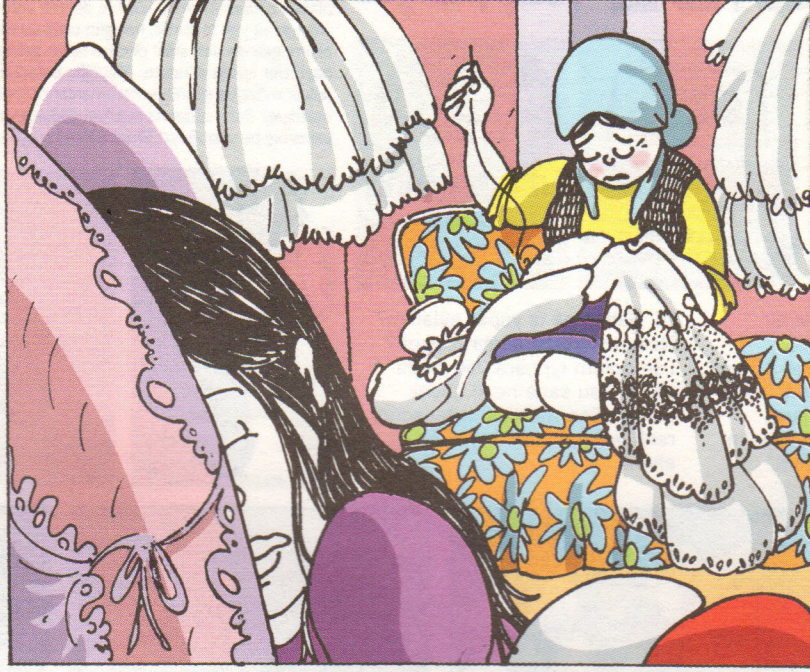
PATRONLARI KAFAYI GELİNLİKTE ÇOK BESTE YAP-
MAYA VE ŞARKI SÖYLEMEYE TAKMIŞTI. ABLAMLAR
KASETÇALAR YERİNE, PATRONLARININ SÖYLEDİĞİ
ARABESK ŞARKILARI DİNLİYORLARDI. BU ADAM
DAHA SONRA SAHNELERE ÇIKIP, GÖKHAN GÜNEY
İSMİYLE EPEY MEŞHUR OLACAKTI.

* KARDEŞİM

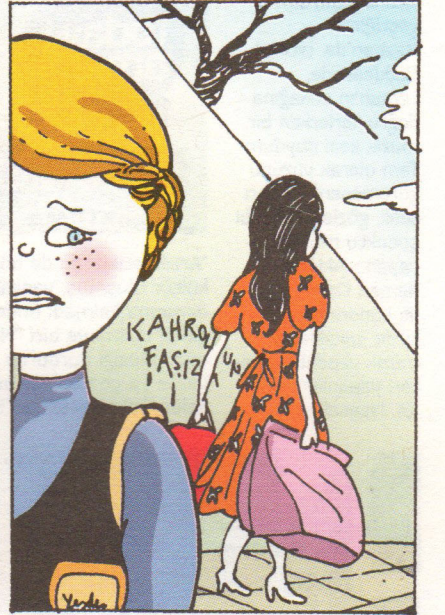
ABLAM ÇOK ÇALIŞIRDI. GELİNLİK BAŞINA PARA KAZANIYORDU. ATÖLYENİN EN ÇOK GELİNLİK DİKEN KIZIYDI.

AKŞAMLARI YORGUN EVE GELİNCE, ANNEM ONA KIYAMAZ HEMEN YATIRIR, SONRADA ABLAMIN EVE GETİRDİĞİ GELİNLİKLERİ SABAHA KADAR DİKERDİ.

ABLAMIN BENİM İÇİN DE ÇALIŞTIĞINI BİLİRDİM. BU BENİM SUÇLULUK DUYGUMU KATLARDI. O HAYAL DİK-MEKTEN HAYAL KURMAYA FIRSAT BULAMAZDI, EN ÇOK BU ÜZERDİ BENİ.

BAZEN İŞ ÇIKIŞI BULUŞURDUK ONUNLA. EN SEVDİĞİMİZ ŞEY KAPALIÇARŞIYA GİTMEK, ORDAKİ BEŞYÜZ YILLIK SERİNLİĞE GİRMEKTİ. KUMAŞ MAĞAZALARINI GEZER, BURDA DERGİSİNDE BEĞENDİĞİMİZ MODELLERE KUMAŞLAR BAKARDIK.

GİRDİĞİMİZ DÜKKANLARDA, SATICILARIN KUMAŞ TOPLARINI USTACA ÖNÜMÜZE SERMELERİNİ HAYRANLIKLILA İZLERDİK.

BİR GÜN ABLAM VE İKİ OKUL ARKADAŞI KENDİ GELİNLİK DİKİMEVLERİNİ AÇMAYA KARAR VERDİLER, ONLARA DAYIMIN KIZI SEBÜŞ DA KATILDI. DÜKKANIN İSMİNİ SOLCU ERKEK KARDEŞLERİNİN ETKİSİNDE OLAN ŞEBUS KOYDU.

DİKİMEVİN'DE Kİ GELİNLİK PROVALARINI İZLEMELİK ÇOK EĞLENCELİYDİ. BUNLAR AYNI ZAMANDA GELİN ADAYLARININ EVLİLİK PROVALARIYDI. BU PROVALARDA DAMATLA BİRLİKTE MUT-LAKA KAYINVALİDE YA DA ERKEĞİN ABLASI OLURDU.

THE STREET PERFORMANCE with BAYAN YANI

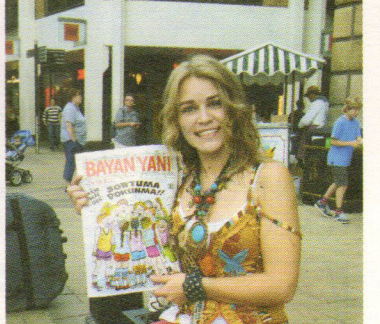
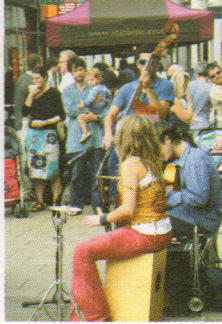
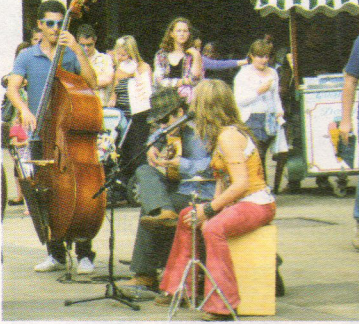
WOMAN'S SIDE Fotoş Bozoğuz

İstanbul'daydım geçtiğimiz Haziran'da. İstiklal Caddesi'nde, Leman'ın sokağına doğru ilerlerken bir müzik sesi duydum. Tam olarak yüzünü göremesem de sarı tenli, gözleri çekik bir çocuğu müziği yapan... Aklıma hemen Cambridge ve Londra'da, yıllardır sokaklarda müzik yapanlar, gösteri yapanlar geldi. 'Oi, Negsel!' dedim,

"Artık İstiklal'de de böyle bir kültür oluşmuş, yaşasın!" dememe kalmadı önümde 3 Türk gençci belirdi ve biri "Nereli la bu?" dedi. Müziği durdurup cevap verse ya çocuk "Abi ben kendim aslen Şebinkarahisar"lıyım!."

"E, Baban ne iş yapar evladım? Neden sokakta dıngırdatıyon? Lan oolum iyi para var mı bu işte?" Yau sana ne ki çocuk nereli? Sen müzikle ilgilenene, renk gelsin eccuk hayatına.. ehehe :)

Derhal attım kendimi sokaklara.. Önce Heidi ile konuştum ki, Heidi Cambridge City Centre'da şehrin merkezinde 2 yıldır müzik yapıyor bunu mikrofon ve anfi kullanarak yapıyor. (Gerekece olarak anfi kullanıyolar diyenlere duyurulur!) Çalıştığım yere yakın olduğu için her haftasonu onu zevkle dinliyorum.. Ayriyetten bırakın mikrofonu falan, sesi de bi gür ki maşallah! ehehe.. Bakınız www.fernandoskitchen.com

Sordum; 'Meleba Heidi, İstanbul'da şehrin ve eğlencenin merkezi'nde bir caddemiz var bizim. Orada sokak müzisyenlerinin enstrümanlarını ellerinden alıp kamyonlara atıp götürüyorlar, çok gürültücüler diye! Az önce herkes sizi dinledi ve alkışladı, şimdi bunu duymak sana ne hissettirdi?"

'Bir öfke duydum! Belki öfke dememeli, 'Umutsuz' bi durum.. Çünkü sokaktaki insan özgürce müzik dinliyor burda, biz de onlara rahatsızlık

vermeden müzik yapıyoruz. Sokaktaki müziği durdurmak demek, sokaktaki hayatı ve kültürü kaldırmaları demek olur. Bu ülkenin ve politikanın kendisi için iyi değil; bunun anlamı halkın neşelenmesini, serbestçe müzik dinlemesini, müzikten keyif almasını engellemek demek. Benim de geçim kaynağımı yok etmesi demek. Mantıkla ilgisi yok bu İstanbul'da kültürün merkezinde yapılanların.. Sanırım ben de denemeliyim, İstanbul'a gidip sokakta müzik yapıp görmeliyim ne yapacaklarını, çünkü gerçekten anlamadım?!. 'Sana kabullüm' dedim, 'birlikte gidelim İstanbul'a' :) Devam etti, 'Acaba İstanbul'daki müzisyenler çok ses çıkarıp bomba etkisi mi yapıyorlar, binalar mı yıkılıyor, başkasının hayatını mı tehlikeye atıyorlar?'

Güzel soru.. Cevabı veren çıkar umarım! Sonra onların İngiltere'nin sokaklarında müzik yaparken herhangi problem yaşayıp yaşamadıklarını

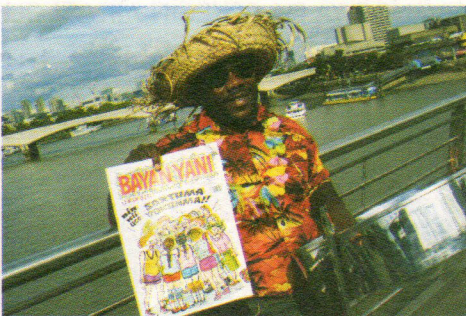
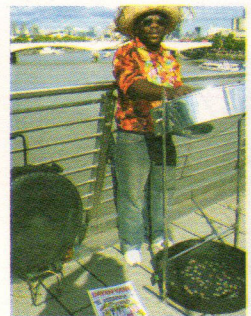
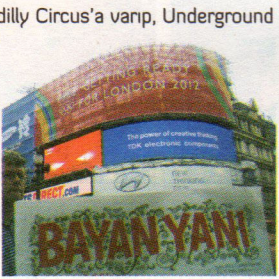
soruyorum (acaba hep bizim ülkemiz de mi problem var, hep biz mi kakayız?) Cambridge Belediye'sinin böyle bir uygulaması olmadı, neden olsun? İnsan haklarının anlamını, insan kazanmayı biliyorlar ve biz sokak müzisyenlerine diyorlar ki, burada müzik yapın! Kısaca hayır, ben bu ülkede sokakta müzik yapamazsın, enstrümanını elinden alırım' cümlesini hiç bir görevliden duymadım!

Hal böyleyken, bakalım Londra'da durum nasıl deyip, derhal Queen Elizabeth (İngiltere Kraliçem)'den randevu aldım. Ünlü Big Ben saat kulesi önünde Westminster Bridge'de buluştuk kendisiyken.. Kraliçeyi görünce Londra'da böyle bir uygulama olup olmadığını sordum bile 'U-TAN-CIM-DAN!'. Sağolsun Kraliçe'm Bayan Yani'na büyük destek verdiğini ifade ettiler, veee.....

Hep Taksim'e benzettiğim Piccadilly Circus'a varıp, Underground olarak bir diğer mekana geçmek istedim.. Abo! İngiltere'nin en popüler şarkıcısı Adele'inki kadar gür bir sesle karşılaştım içerde.. Biraz durup dinledim, harika bir ses! Hay bin kunduz, hatun anfisini getirmiş yanındal. Bangır bangır da müzik.. Huu, Piccadilly Belediyesi uyuyo musun? Kim bunnara bi susun diyecek ayol?! Ehihi ;)

İşte bak Marius misal anfisiz, 4 yıldır sokak şarkıcısı olarak hayatımı kazanıyorum, diyor önce. Halka açık yerlerde müzik yaparak, şarkı söyleyerek para kazanmanın bu ülkede kabul edilen bir meslek olduğunu, onu hiç bir yetkilinin rahatsız etmediğini söylüyor o da.. İstanbul'da yapılanlara anlam veremediği gibi, 'Türk'üm, Türkiye'de böyle bir olay oldu' dediğim için eccuk korkuyor benden.. Konuşmak istemiyor!.. Eh, Anlayışla karşılarım.. :)

Artık tam bir sokak kıızı olduğumun sokaktaki insanlarla da kaynaşıyorum.. Nefis bi gülümseme yetiyor zaten.. Daha önce İstanbul'da bulunmuş insanlarla konuşuyorum.. Demek ki neymiş, insanlar konuşa konuşa anlaşılarmış, enstrümanları toplasa toplasa değil!.. Bayan Yani için gülümseyin diyorum onlara, resim çekiyorum.. Bana inanmıyorlar, İstanbul'da bu tür yasaklar olamaz diyorlar naifçe.. (hm-hmm.. olamaz.. tabe tabe!)

Beyoğlu Belediyesi'nin haberi ölüyü bile diriltir misali Michael'la karşılaşıyorum.. 'Mj'ciyim Yauu' diyorum, 'bizim ülkemizde masamıza sandalyemize, şortuma donumuza, bi de inanmıycaksın enstrümanımıza dokunuyorlar ve ben bunu Bayan Yani'nın 6. Sayısında haber yapmak istiyorum izinlen diyorum.. O da bana 'THIS IS IT!' diyor.. Sarılıp vedalaşıyoruz Mj'ciyimnen yazıyı bitirip 'Ps' demeden az evvel ☺

P.s: Velhasıl İngiltere sokaklarındaki müzik ve performansçılar bu ülkenin kültürünü simgeler. Bunu Queen Elizabeth de belediye de destekler. Bana bak diyenlere son sözüm; "Sana Belediye Baksın! Şortuma Dokunmadığın Gibin Müziğime de Dokunma! Eylede beyle!"

HSYK: "Tecavüze uğrayan tecüvzcüsüyle evlenirse, iş yükü azalır."

AAA!! YİNE TELEVİZYON KARŞISINDA UYUKALMIŞLAR!!!

HSYK

FATMAĞÜL

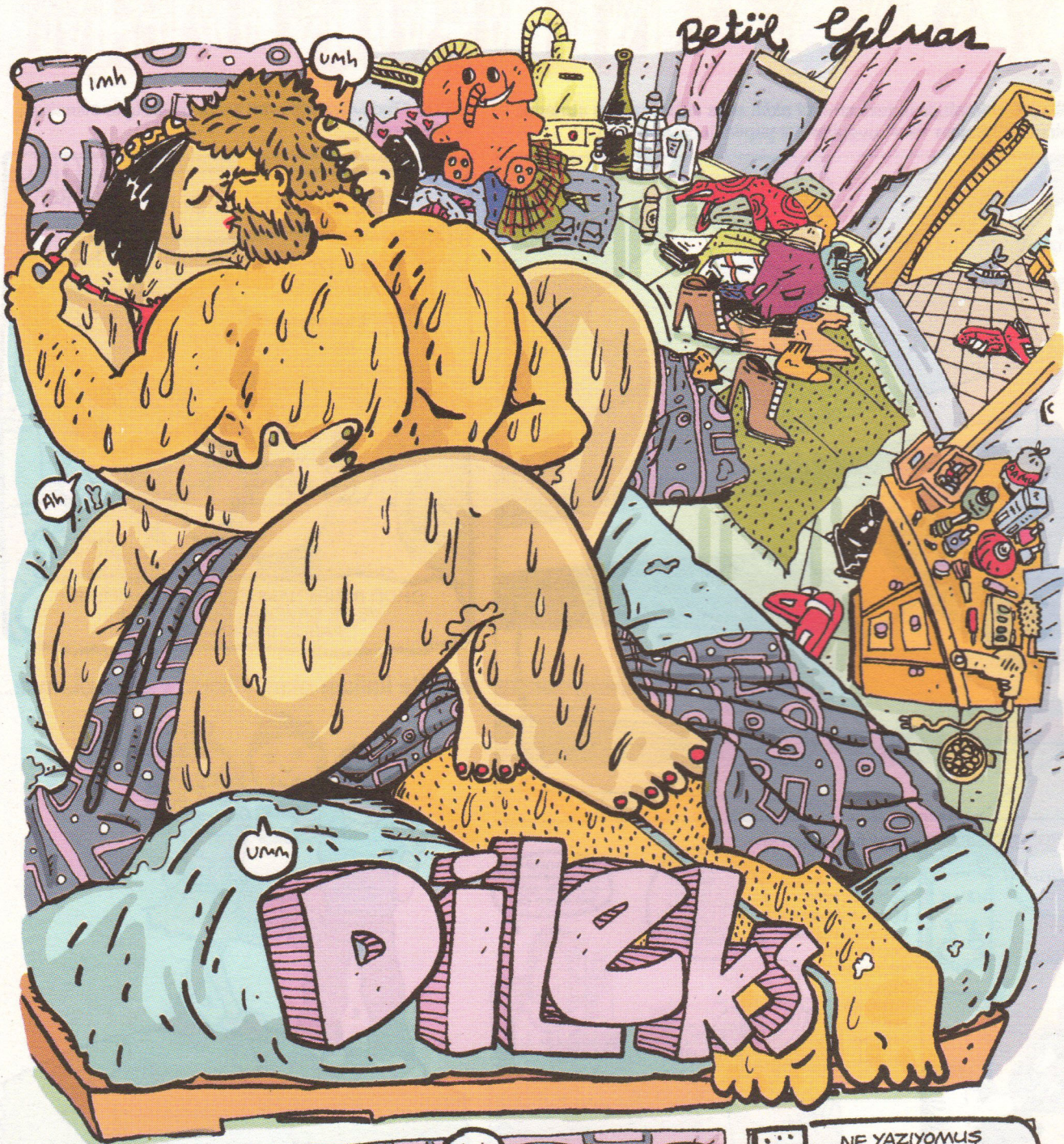
FATMAĞÜL

A large crowd of fans, mostly women, wearing yellow and black striped jerseys and holding up a banner that reads "SHEFFIELD WEDNESDAY". The fans are cheering and holding up various items, including a small flag and a microphone. The atmosphere is very lively and supportive.

(T.G.) KENDİSİNE
TECAVÜZ EDEN ERKEKLER
DAHA AZ CEZA ALSIN DİYE
HER BİRİ İLE BİRER AY EVLİ
KALMASI İÇİN EVLENDİRİLDİ.

Dilek Küçük

Betül Çelimer

Ezgi'nin cinnet Kutusu

Kafası Güzel Türkiye

• Kadıköy kaymakamı "Vajina Monologları" isimli oyunun gösterimine izin vermedi. Gerekece olarak "Oyunun ismini telaffuz etmeye bile atanıyorum." dedi. Oyunun yönetmeni buna karşılık: "Vajina tıbbi bir isim, utanacak bir şey yok, o asıl 'kaymakam' sözcüğüyle uğraşsın" dedi. Sonra da dil çıkarp nanik yaptı.

• İngiltere'de bulunduğu sırada Bakan Mehmet

Şimşek'e soruyor İngiliz basını: "AKP İngiltere'deki hangi partiye benziyor?" Şimşek cevaplıyor: "Muhafazakar, liberal ve sosyalist". Ayrıca HES inşa ederek çevreci, ABD müttefiki olarak savaş karşıtı, yasaklayarak demokrat ve de her türlü 10bin kaplan gücündedir.

• Sivas katliamında hayatını kaybeden şair

Metin Altıok'un kızı Zeynep Altıok Akatlı, bu konudaki açıklamaları nedeniyle çalıştığı üniversitedeki işinden kovulduğunu açıkladı. "Bağırsam neye yarar, nasılsa duymazlar./ Ben bir kömür ocağının onulmaz göçüğüyüm./ İçimde cesetler ve daha ölmemişler var."

• E.Ö. adlı travestiyi, Ayazağa'daki Büyükşehir Belediyesi'ne ait bir hafriyat alanına götürdükten

sonra vücudunun değişik yerlerinden bıçaklayarak yaralayan iki zanlı gözaltına alındı. Şişli Emniyet Müdürlüğü'nde sorgulanan zanlılar travestiyi, hemşhileri çıktığı için dövüp yaraladıklarını söyledi. Namus

dediğin kutuplardan basık, ekvatorndan şişkin bir mes'eledir.

• TBMM yönetimi, eşcinsel dernekleri Kaos GL ve Lambdaistanbul'un resmi web sitelerine erişimi engelledi. Parlamentodan bu sitelere girmek isteyen vekillerin karşısına "çalışmalarınız için gerekliyse form doldurun" uyarısı çıkıyor. "Meclisine bak, seçmenini al" ya da "Meclis vur demiş, halk öldürmüş"

• HSYK toplantısında enteresan önerilerde bulunuldu. HSYK raporunda yer alan bazı öneriler şöyle;

- Kadına şiddete kamu davası açılmasın. Uzlaştırma komisyonu kurulsun. (Öpüşdürüp banıştıralım)
- 15 yaş altındakilerle ilişki nızayla olursa ceza indirimi de yapılsın. (ne var canım, olan olmuş bi kere)
- Tecavüz mağdurundan ruh sağlığı raporu

istenmesin. Ceza çok artıyor. (Burada mağdur doğru belirlemek lazım arkadaşlar! Yazık değil mi içeri girene?)

-Kadın tecavüzçüsüyle evlendirilsin böylece dava sayısı azalır. (İşimiz

başımızdan aşkın zaten! Öpsün kayınbabasının elini, olsun bitsin işte!)

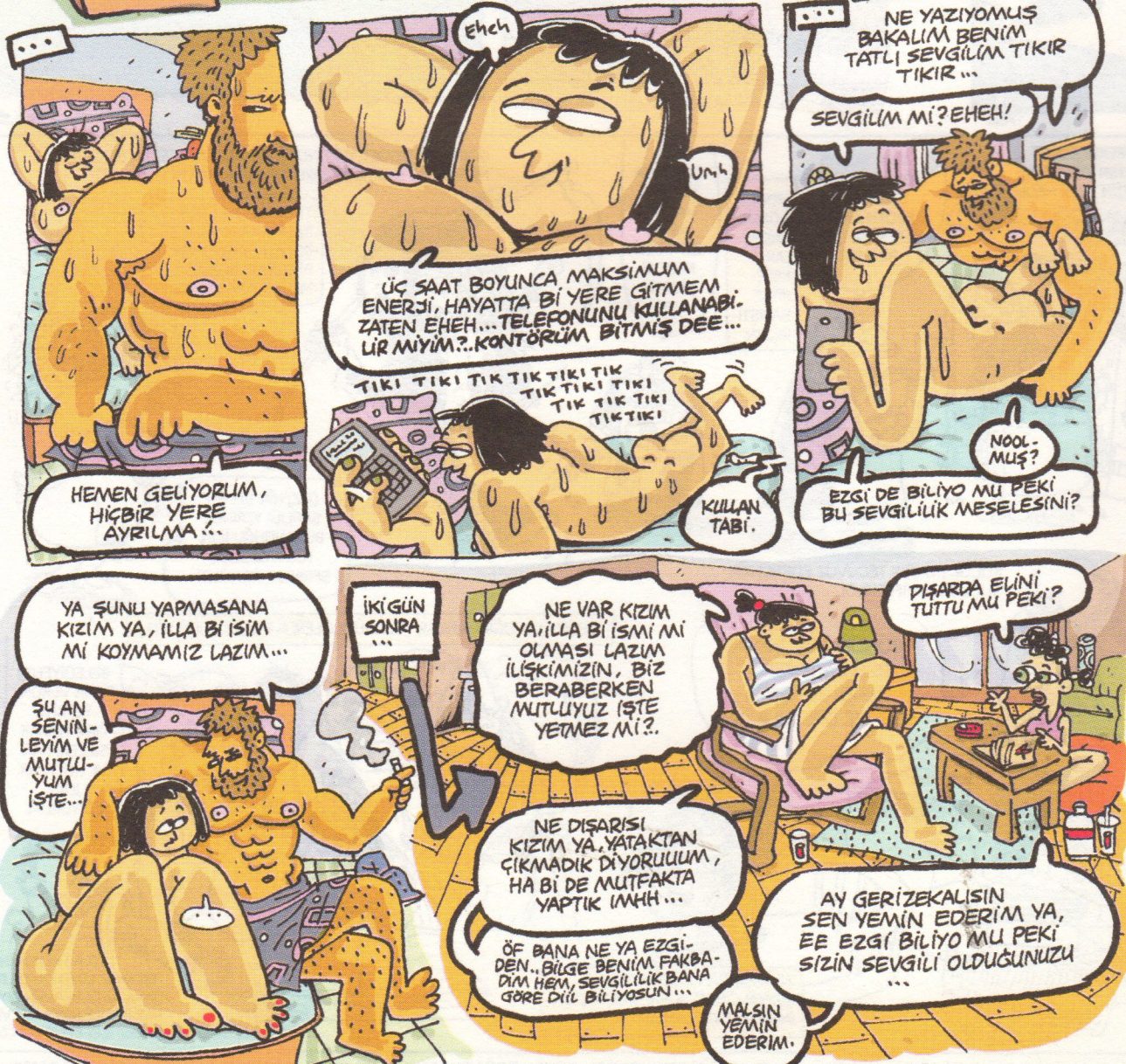
• Bakan Fatma Şahin, Şiddet Yasası çıkana kadar, kadını erkeğin şiddetinden koruyacak bir projenin hayata geçirilmesi için düğmeye bastı. Bu projeye göre sığınmaevlerine başvuran kadınlara hemen yeni bir kimlik verilecek. Polis, bu kadınları isim isim takip ederek koruyacak. Mealen: Devlet şiddet mağdurunu korumak yerine, saklanması yardım edecek.

• Ramazan henüz bitmeden Gaziantep'te bir dilenci yakalanır. Polis ve gazeteciler sorar; "neden dileniyorsun?" Hoca durur mu, yapıştırır cevabı: "yakalanmasaydım paraları Somali'ye gönderecektim". Ramazan bitti, ne dilenciler Somali için dileniyor, ne de yardım konserleri doluyor artık. Somaliler, az daha sıkın dişinizi! Şunun şurasında Kurban'a ne kaldı.

• İlköğretim sosyal bilgiler 4. sınıf kitabına reklam alındı. 1.Ünitedeki 'Kendimi Tanıyorum' adlı bölümde Cem Yılmaz da yer alıyor. Ancak türk telekomun jettvel kampanyasındaki imajı ile. Böylece öğrenciler kalem, kitap, jettvel alırken zorluk çekmeyecekler.

• Bandırma İlçesi Yeşilay Cemiyeti Şube Başkanı Mehmet Zeki Karaman, sigara böreğinin isminin değiştirilmesi gerektiğini söyledi. Yeşilay böreği olsunmuş, sigara böreği deyince akla sigara geliyormuş. yeşilay deyince de zaten hububat fiyatları geliyor akla.

Nostaljik Kompulsif

"Geçmişe mazi derler" demişler. Oysa ade-moğlu mazisiyle var olur. Mazisini bilmeyen adam, köksüz ağaç gibidir; çok büyümeden devrilir. Lakin geçmişti hatırlayayım derken dikkatli olmak, zaman mevhununun yitip git-tiği anılar deryasında kaybolmamak lazım gelir. Yoksa rüyanın gerçek olduğuna bir inanırsa ademoğlu, mekanla zaman arasındaki köprü bir sallanırsa, akıl bir şaşarsa; sonsuz bir düşe düşüverir... Hayalet olur, lâl olur; kaliverir...

Çok Köşeli 90'lar'da Türkiye

- "Çok karaktersez yıllar bunlar" derlerdi içinde yaşarken. Solcuların en sevmediği, kendi çocuklarından bile hazzetmediği yıllardı.
- "Trash culture"ın (çöp kültür, sahte kültür, popülerizm) zirve yaptığı, çok hızlı bir dönüşümün yaşandığı zamanlardı.
- 90'lar; "Kayıp kuşak" diye adlandırılan, bile isteye kaybedilen gençleri;
- "Çok yaratıcısın. senden süper reklamcı olur" kafasına yeni girmiş dersane hocalarını;
- Katkı payı adı altında yeni yeni alınmaya başlanan okul haraçlarını;
- O haraçlara tek tük karşı durmaya çalışan veliler ve "benim annem - babam öğretmen öğretmenim" diyerek katkı payı ödemeyen öğrencileri;

"Aerodinamik" denen terane-den yoksun sert köşeli otomobilleri;

- Asker postalı ve asker çantası ile anarşik olan metalcileri;

- Non Serviam yıllarını;
- Satanizmin önlenemez yük-selişini;

Az sulu bar birasını;

Beyazıt Meydanı'na kurulan çekme kaset tezgahları ve ikinci elcileri;

Akmar Pasajını;

Elden ele dolaşan şiir kitaplarını,

Küçük İskender'in, Murathan Mungan'ın, Cezmi Ersöz'ün önlenemez yükselişini;

Adı henüz "vintage" olmamış ucuz eskici dükkanlarını;

Kalın çerçeveli bordo ruj ve bordo ojeli küt saçlı kadınları;

Unisex oduncu gömleğini;

Kral tv'nin açılışını ve Türkçe popun, pop kültürünün tüm evlerden içeri destursuz gir-işini;

Seyircinin kliplerle, 15'er dakikalık reklam araları ile tanış-masını;

Skut füzelerini ve savaşın tüm evlerden içeri destursuz girişi;

Tansu Çiller'in güzel-liğini kuşburnu çayına borçlu oluşunu;

İletişim çağına girişi, yeni dünya düzeninin köklenişini, globalizmin önlenemez yükselişini;

Bireyselliğin ve toplumsalcılığın aynı anda oluşunu gördü...

Bireyselliğin ve toplumsalcılığın aynı anda oluşunu gördü...

Her evden bir GIRGİR geçti ...gırgırlandık

PAPARAZZİYE

RAZİYE İÇOĞLU

raziyeicoglu@gmail.com

1960'lı yıllarda, "Gırgır giren eve dırdır girmez" sloganı ile çalı süpürgesinin yerine evlerimize giren bir alet vardı. İçinde rulo fırçaları olan, saplı ve şimdi-lerde piyasalarda el tipleri bulunan ve halı üzerinde ileri-geri sürülerek kırıntı, toz vs. toparlayan bir süpürge idi. Bizim evimizde de, en baş köşede yer alan, sarı renkli vardı. Yine 1972'li yıllarda, "geçim derdini, can sıkıntısını, aşk acısını, karı-koca kavgasını şipşak keser. Her derde devadır, gırgır da gırgır." Sloganı ile haftalık çıkan mizah dergisi vardı. Bizim evimizde de, en baş köşede, Gırgır dergisi de vardı. Zamanın hiçbir getirisinden geri kalmayan hanemizde, her anne gibi annemin kabul günü de

vardı. Genelde okulda olduğumuz için karşılaşmadığım kadınların günü herhalde tatil gününe denk gelmişti ki bir keresinde karşılaştım. Kadınlar yeme - içme sohbet faslından sonra ev sahibine destek ev toparlamasına geçtiler. İçlerinden bir tanesi bana "Raziye, siz de gırgır var mı?" deyince; ben uçarak mizah dergisini kapıp geldim. Çünkü dergide; iki abimin de amatör karikatürleri yer alıyordu. Elimde ki Gırgır'ı, böyle bir teyzenin okumasına sevinerek uzattım. Herkes kahkahalar atıyordu. Vay beee, okunmadan etkisini gösteriyordu. Gün teyzesi

de; "Hayır, hayır kağıt değil, süpürge yok mu? Onu ver...." diyor-du. İçler acısı ki; o teyze ve diğerleri, Gırgır dergisi değil, temizleme-yardımcı kağıt parçaları getirdiğimi sanmışlardı.

Bu süpürgeyi yerini elektrik süpürgesi alana kadar aynı meclislerde hep bu anlatılıp gülünmüştü. Annem de sürekli; "yaaa ismi aynıya ne yapsın çocuk" açıklamasından ziyadesi ile bıkmıştı. Şimdi evimde; üç fırçalı el tipi gırgır hala kullanıyorum ve her kullandığımda çocukluğuma inerek tebessüm ediyorum.

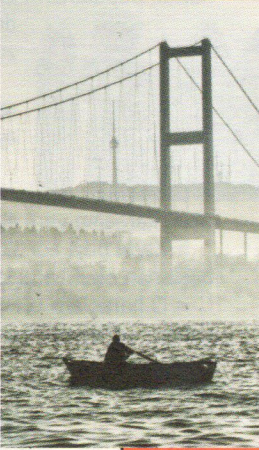
Aile Turizmi

İlk durakta binip son durakta indiğim Bostancı-Taksim otobüsüne beş durak kadar sonra bir aile bindi. Baba, anne, kız çocuk ve erkek çocukta oluşan bu çekirdek ailede sadece babanın kimliğini Hayrettin'i biliyoruz. Çünkü anne rolündekinin tek repliği sürekli; "Hayrettin oğlanı oraya oturtma, hiçbir şey göremez, aha buraya yüksek yere oturt" diyordu. Ama Hayrettin inatla oğlanı alıp en arka koltuğa oturttu, zaten oğlanında bir şey görmek pek umurunda değil gibiydi. Anne kızını alıp, tekerlek üstü olduğu için yüksekçe olan hemen arkamdaki ikili koltuğa oturdu.

İç turizm tadında seyahat başladı ama şimdilik dışarı ile ilgileri yoktu. Anne kıza soruyordu; "Kızım Dayı'nın verdiği parayı ne ettin. Dayı'nıza teşekkür ettiniz mi? bak Amcan olsa vermezdi, dayınız sizi seviyo kızım". Kız; "toka alcam paramları" dedi. Anne; "yok kızım, bak okul açılacak ayakkabı, defter, kitap bir sürü eksikliği var" diyor ve epeyce uzlaşamadılar. Zaten annenin, tarzı öyle gereği, her ne söylese sinirli vurgularla söylüyordu. Döver gibi konuşuyordu. Belli ki dayı ziyaret edilmiş, evlerine dönüyorlardı.

Nice bir alışveriş polemikinden sonra sanırım köprüden önce son çıkış tabelasını görünce, anne birden; "sus ! kızım bak köprüden geçecez şimdi" dedi. Kız; "ne köprüsü anne" buna cevap olarak anne; "ALTINDAN DENİZ GEÇEN KÖPRÜ KIZIM"

Bu da bir yaklaşım tabi ki.. Herkesin gerçeği aynı olmayabilir. Boğaz Köprüsü orada hep duruyordu ve deniz geldi, burda bir köprü var, ben denizim altımdan geçeyim dedi...

KAHRAMAN MEYVELER

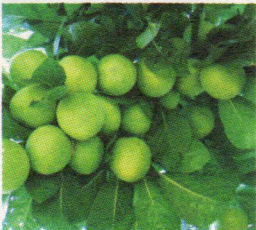
ERİK

Eriğe dalmak her çocuğun hakkıdır ve şarttır.

Mahalde ki kızlarla, eriğe dalma planı yaptık. Ben

çocukken naylon poşet icat edilmemişti. İki ayrı tarafta ki, kocaman cepleri poşet niteliğinde olan eteğimi giydim. Daha ağaca tırmanırken eteğim takılıp yırtıldı. Dalışa zahiyatla başlamıştım, ama artık dönüş yoktu. Erik toplaya toplaya ağaca tırmandık ve toplaya toplaya indik. Çıkarken sağ cebimi, inerken sol cebimi doldurdum. Ceplerimin üzerinde düğmeleri olan kapakları vardı. Daha ağaçtan inmeden düğmeleride kapattım. Eriklerin düşmesine dökülmesine imkan yoktu artık. Kimse cebimden alamazdı da.

Erikleri doldurup, hepimiz teker teker ağaçtan indik. Ağaçtan her inen çığırıyor, ama yinede bir sonraki iniyordu. Bize doğru sırtarak canavarımsı bir köpek geliyordu. Biliyorduk; bu ev de oturan Belgüzar Teyze'nin köpeği yoktu. Sadece köpeklik vazifelerini bilen kadirşinas bir köpekti. Kimbilir Belgüzar Teyze; artık yemek, su vermiştir, bir nevi vefa borcunu ödeyecektir. Kızlar kendi us-luplarınca tepki veriyorlar, kimisi bağırıyor, kimisi suskun, kimisi müdahale araştırmaları yapıyordu.

Bahçede hiç taş yoktu. Belki vardı biz panikten göremiyorduk. Kızlardan biri yediği eriğin çekirdeğini attı ve birden hepimiz otomatik bir hareketle erikleri köpeğe fırlatmaya başladık. Ceplerimi sıkı sıkı kilitlediğim için can havli ile düğmeleri kopararak ceplerdeki erikler ulaşabildim. Kahraman meyve Erik; bizi bu canavar kılıklı, komşu yalakası köpekten kurtarmıştı. Bahçeden nefes nefese çıkıp bilanço yaptığımızda, toplarken yediğimiz birkaç tane ama elde sıfır erik, yırtık etek ve kopuk, kayıp düğmeler... Olsun yine de dalış gerçekleşmişti. Olayın akşamı Belgüzar Teyze köpeğe attığımız eriklerin sağlamlarını toplayıp evlerimize getirmişti. Annem de eteğimin yırtılan uçlarına firfir, ceplerine düğme dikmişti. Sanki bu olay bizi çaydırdı mı? Seneye, bir dahaki seneye ve dahi devamlı her sene eriğe daldık. Ama nedendir bilinmez Belgüzar Teyze öldükten sonra hiç dokunamadık. Çünkü o zaman araklanmış olmuyordu. Sahipsiz olması mı itici geldi, yoksa emanete hıyanet durumu mu hissettik? Bilinmez.

Babası onu okula göndermiş

1994 yılında Güneri Abim; Malatya'nın Akçadağ ilçesinde askerlik vazifesini yaparken ziyaretine gittim. Bir hafta kalırım diye düşündüğüm ziyaret, Burdur paralı askerlik kıvamında, 1,5 ay sürdü. Abim; o teğmen üniforması üzerinde iken; bana da 7 askerinden farksız davranıyor, hazrol!! Vaziyetin de buçuk er muamelesi yapıyordu. Bir kapısı şubeye, diğer kapısı arka bahçeye açılan iki kapılı, misafirhanede kalıyordum. Sabahları erlerin çay kaşıklarını bardaklara atış sesleri ve taze çay kokusu ile uyanıyordum. Ama şubeye açılan kapı, resmi makam olduğu için; yedi çay kaşığının beni çağıran, armonisinden uzaklaşıp, bahçeye açılan arka kapıdan çıkıyordum. Şube bahçesinde ki, çardak altında oturuyor, sabah ki kokusu gibi olmasada, askerin getirdiği çaydan içiyordum. Teğmen, misafiri olduğum için ziyaretçilerim oluyor ve civar köyün uzun saçlı, genç kadın muhtarı, gibi hoş ilginç konuklarım oluyordu.

Mesai saati bitene kadar ilçe sokaklarını dolaşıyor, ağırlandırıyordum, elimde bulgur, kayısı vs. torbalarla uğurlanıyordum. Kadınlara bildiğim mekik oya tekniğini öğretiyor, onlarda ki farklı tekniği de ben öğreniyordum. İlçelerde kendini tanıtırmana hiç gerek yoktur. dışardan gelmiş ve ilçede makam görevi yapan birisinin misafiri isen herkes seni tanır. Ben onların deyişi ile "teğmen" misafiriydim ve sadece ilk gün teğmenin nesi olduğum merak edilip soruldu. Tek bir kişinin sorması yeterlidir, ilçe halkı ondan duyar zaten.

Her ilçe psikolojisinde olduğu gibi, kasabayı bağlı oldukları ilden ayrı tutuyorlar, "biz orali değil, buralıyız" diyorlardı. Her bakımdan ilden daha ileride olduklarını düşünüyorlardı. Aslında hak-sız sayılmazlardı. Kızlar muhakkak okutuluyordu. Kızlar okuyacak, erkekler isterse okuyacak, isterse ticarete atıla-

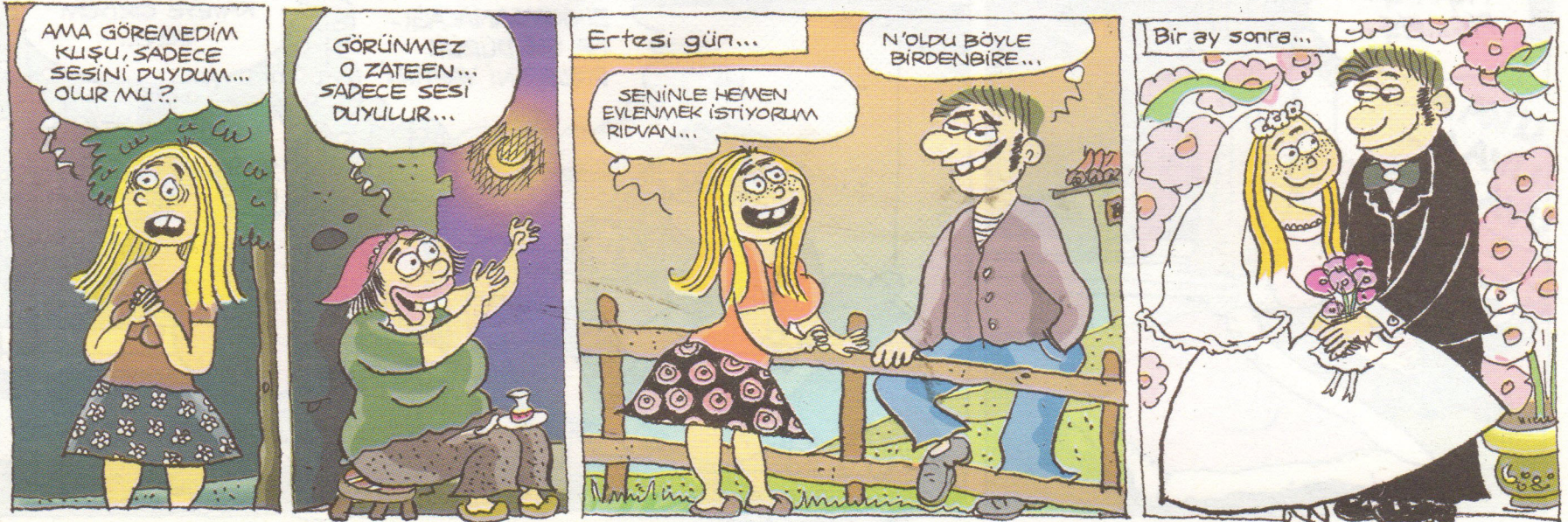
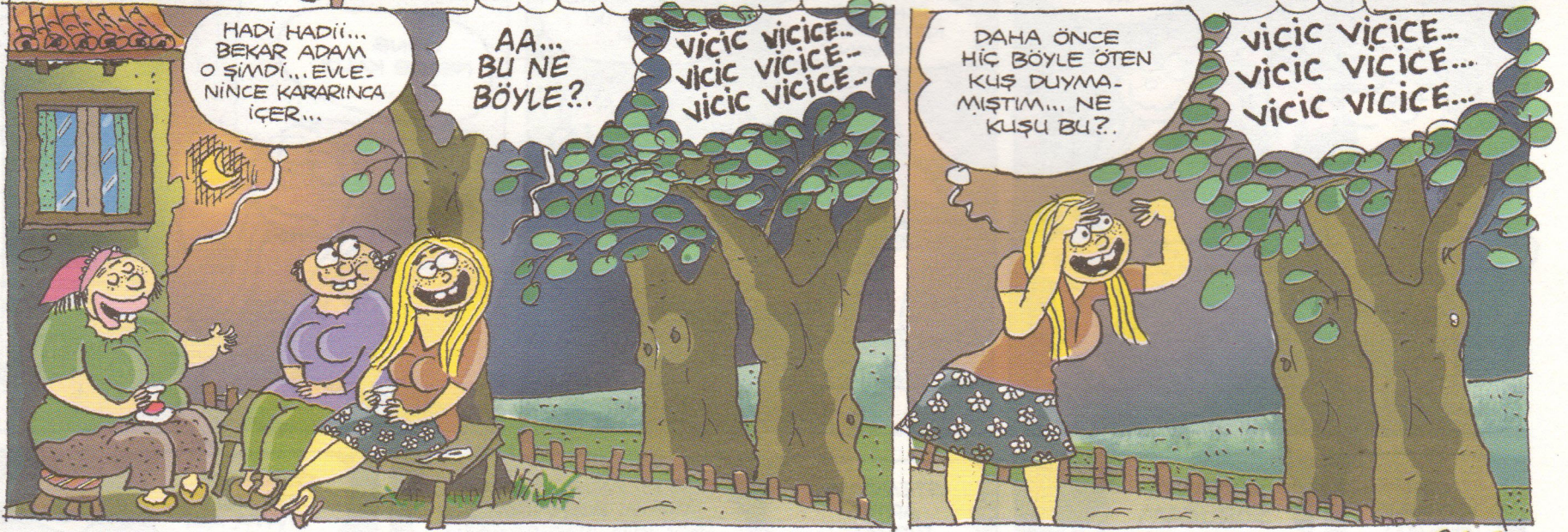
cak felsefesi güdülüyordu bu kasabada. Civarda hiç büyük kız yoktu, hepsi başka şehirlerde okumaya gitmişlerdi. Bir ninenin "torunumun olduğu yerde çok teneffüs varmış, teneffüsler hep çatılarda dolaşıyorlarmış" diye yanlış kullandığı teneffüs kelimesi, terörist olsada, endişeden çok, öğretmen çıkmış torunu için duyduğu, gurur vardı sözlerinde... Hepsi okumuş çocukları, gelini, kızı ve oğlu ile bizi yakın illere geziye yollayan ilçenin ileri gelenleri vardı. Hem de yolluğumuz içli köfte...

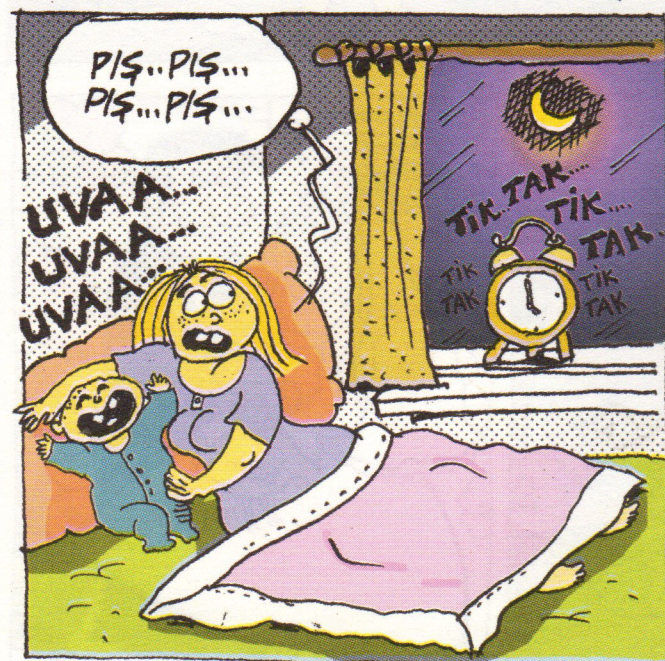
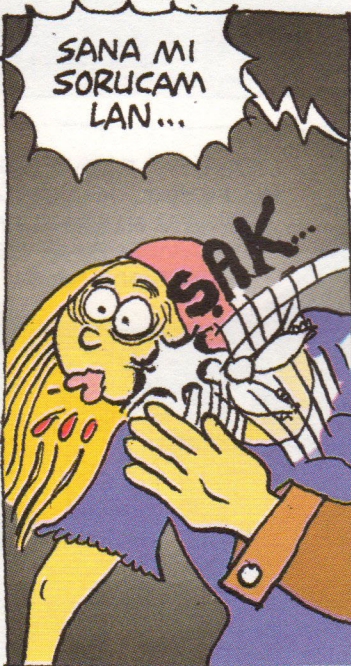
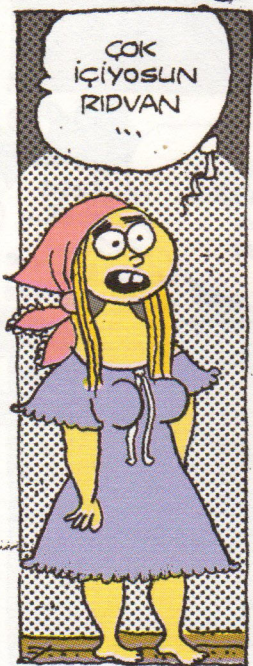
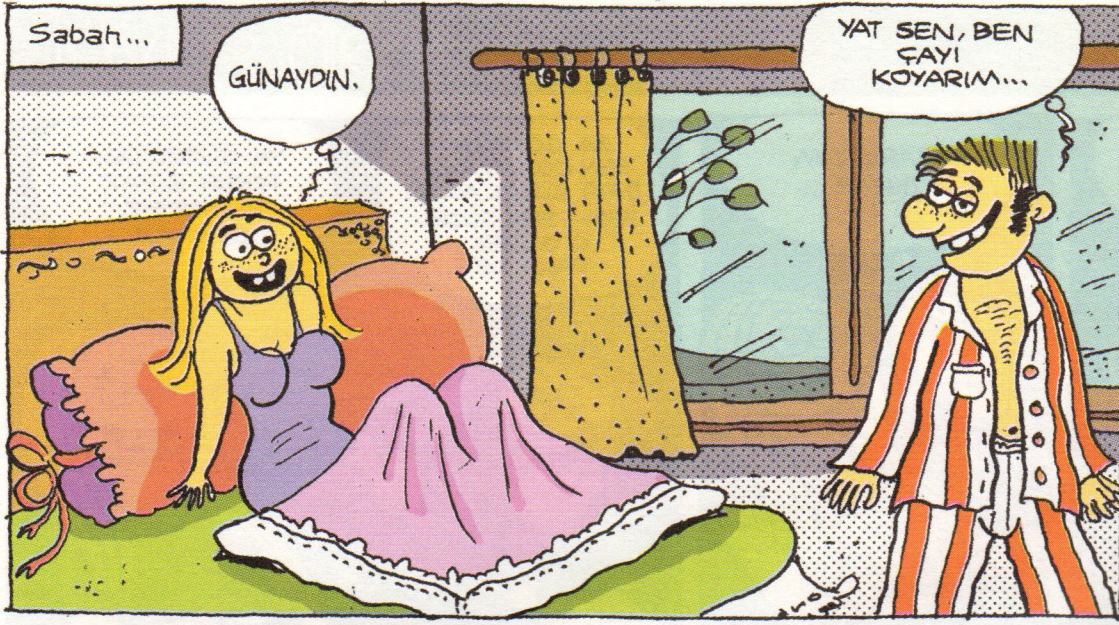
Çocuklar gösterge gibidir. Duruşları ile herşeyi ortaya koyarlar. Keza ilçe hakkında ölçüyü de onlar gösteriyorlardı. Bütün gün peşlerinde dolaşıyor, tanışıyordum. "Denize gidip ayağımızı sokalım mı?" diyen çocukları takip ettiğimde; okullarının bahçesinde çapı 1 mt. bile olmayan havuza gittiklerini gördüm. Okul bahçesinde, baklava tepsisi çapındaki havuza "küçük deniz" ve aile çay bahçesindeki "büyük deniz" diyen çocukları görünce, duyduğum "öğretmen açığı var" bilgisi üzerine başvurup ilçe okulunda öğretmen olma isteğim kabarmıştı. Hayatıma giren adamın şimdi hayatımdan çıkacağını bilseydim öğretmen olarak kalma kararında bir an bile tereddüt etmezdim.

Korktuğum şey başıma geliyor, beldeye alışıyordum. Bu kasaba da; herkes sıcak kanlı, girişken, birbirini tanıyordu. Çardak altında oturduğum bir sabah 6-7 yaşlarında bir kız çocuğu askerlik şubesi önündeki kaldırımda, arka tekerleğinde yardımcı minik tekerlekleri olan bir çocuk bisikletine biniyordu. Omuzunda silahlı çavuş; kız çocuğuna "kız sen o kadar büyüdün mü, bisiklete biniyon?" dedi. Kız çocuk tek ayağı pedalda, tek ayağı yerde, bir eli ile bisiklet direksiyonunu tutarak ve bir eli belinde askere dönüp; "Suuuuss beee!!! Okula gidiyom ya..." diye bağırırdı.

İyi ki okula gitmiş. Daha; a-be-ce'ye yeni geçmişken bile, gelen aşırı öz güvenle; çocukken korktuğumuz, büyüyünce çekindiğimiz, polis, doktor, asker üçlemesinden bir tanesine nasıldan hükmediyordu. Arkasında; koca şube ve bizler kız çocuğunu, hayranlıkla izliyorduk. Askeri disiplinle hepimiz kırılıyorken, o nasıl da çemkirebiliyordu. Okula gidince herşeyin yapılabileceğine inanıyordu.

Okulun 1. Sınıfı bunları hissettiriyorsa, babası onu iyi ki okula göndermiş.

> SOKAK SİTİL

Baştan çıkartıcı, iç gıcıklayıcı stiller!

YAZAN:
YUDUM İÇİMSU
BERRAKŞELELE

Mediha Naz Lilatürkmen

(Yönetmen-Fotoğrafçı)

Şişli'deki Foto Lilatürkmen'in sahibi, sosyetenin önde gelen simalarının, Medihacığım, fotoğraflarınla, bilim adamlarının yüzyıllardır cevap aradığı soruyu çözmüşsün! "Hamamda kanılar nasıl bayılır?" Ahanda böyle bayılırlar ayol!! Che tişörtünle devrimci bi tarz yakalamaya çalışmışsın ama yemezler cicim!! Çoban salatası desenli eşar-bını beğendim ama yoluk yoluk saçlarından sanki oluk oluk havuç suyu akıyor gibi bi izlenime kapıldım ben. Kafanı tripod niyetine kullanman zekice.. Kara yılan derisi eteğin sofistike bir seçim.

İstemihan Sarkar

(Motorcu-Cehennem Meleği)

İstemihan beyciğim, sarı saçların-dan sen suçlusun hayatım, ancak düşüne azgın bir şelale gibi dökülen lepiska saçların, göğüs kılların ve sakalınla uyum sağlamamış. Dört nala çenenden akıp iki yanında azgın bir kısrak uzanan bu şey ne diyorum, sakalının devamı sanıyo-rum ama hayır bunun terier kürkünden bir yelek olduğunu, çok sonradan, aradan yırtık dondan çıkar gibi çıkan parmaklarına dokunmak istediğimde anlıyorum. Ekose bermuda seni genç göster-miş ancak, sen mağaradayken ütü icad oldu ayol.. Ütüle şeker ütüle!!

Kezban Parislioğlu (Masör)

Kezbancığım, dışının birini dışarıda unutmuşsun, dudağının sağ tarafından sarkıyor. Kartondan kesilip yapıştırılmış gibi duran düdük gibi yeleğin çok trendy, çok şık. Şalvarındaki kargalara dikkat et, seni alıp kaçarlarsa ayol.. Yeleğinin sağın-daki açma kapama düğmen mi şeker? Kendini açık bırakma, aklını çalarlar ayol ahahahay...

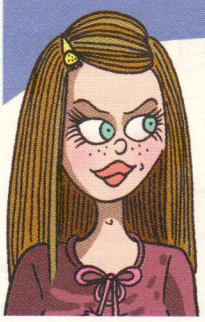
Pelüşcan Özkaktüs

(Overlokçu)

Pelüşcancığım, huuli gibi dökülen saçların mı yüzünü küçük göstermiş yoksa gövdeni 2 beden küçük gelen bir kafan mı var anlamadım hayatım. Ama aradan çıkan kulağınla elfler kadar güzel ve zarif olmuşsun. Bluzun belli ki el emeği göz nuru, öyle ki nurlar göbeğini parlatmış, olmayan adonisini gözümde gözüme sokuyor. Akerdion sandım şortun amcasının oğlu, pijamanın eltişiymiş. Çok mu aradin ayol?

Fotoğraflar:
Zafer Aknar

IPEK YASALARI

- Leman dergisinin çıkacağı günün gecesi, rüyamda mutlaka dergiyle ilgili birşeyler görürüm..
- Gitmek istediğim kurslar, ben yazılmaya karar verirsem kapanır.
- Müdavimi olduğum çay bahçesinde 100 gidişimden 96'sında açık çay içerim ve 96'sında da garson gelip ne alırsınız diye sorar. Çay değil de kahve içeceğim 4 seferde ise sormadan çay getirir.
- Yanıma küçük şişe su alırsam, deli gibi içer bitirir susuz kalırım, damacanayla taşırsam kuduz gibi olur içemem.
- *Sen/siz, x/x abi/x amca/x bey, y/y abla/y teyze/y hanım.. Hitap konusunda sıkıntı yaşıyorum, aynı kişiye aynı gün içinde 100 farklı şekilde hitap eder sersemletirim :)
- *Topluluk içinde anneme gizli bir şey söylemek için yanaşıp, "hişş anne çaktırma" diye söze başlarsam, annem volümünü son ses açar "söyle çocuğum" der herkes susar ve bizi dinler.. Olaylar gelişir.
- *Annem -gece üşümeye başladığıysan pike örtü vereyim mi? Diye sorar ve üşüyorum annemim ver pike dersem ertesi gün pike verir, yok üşümüyorum verme dersem yine pike verir.
- Bir yemeği toplamda 30 lokmada bitiriyorsam ve 30 lokmanın 29'unda salata yiyip 1'inde salata almadıysam ağzıma, annem o lokmayı farkedir -neden salata yemiyorsun? diye sorar ve olaylar gelişir.
- Heryere yemeğin üstüne giderim, kaynanam sevecekmiş öyle derler..
- Sevmediğim hatta nefret ettiğim tüm şarkıları farkında olmadan ezberlerim

MAZİ KALBİMDE 1 YASADIR

- Çocukken bi misafirliğe gittiğimizde ev sahibi çocukla, hep kalkmaya dakikalar kala kaynaşır oynamaya başladık..
- Not: Çıkardığım istatistiklere göre, tüm kızlar saç fönletince yağmur yağıyor.. Tarım Bakanlığı kızlara bi Fön Fonu açmalı.. Hatta mahsülden pay vermeli diye düşünüyorum..

MERİÇ TUNCER'İN YASALARI

- Merhaba,
Son senelerde defalarca test edilmiş onaylanmış yasalarımlar:
- Deneme yaptığım mükemmel sonuçlu yemekler, misafiri için özendiğim zaman rezalet olur.
 - Çocuklara özellikle uslu ve sessiz durmalarını tembih ettiğimde animasyonda dibe vurulur ve ben "Allahım yer yarılsın içine girim" durumuna düşerim.
 - "Bugün sessiz durayım kimse bana bulaşmasın" diye başladığım günde Allah'ın tüm delileri gelir beni bulur.
 - "Bugün mutlaka birini ya da bir şeyi geri çevirip hayır diyeceğim" derim ama yine yapamam.
 - "Bugün evi acayip toparlayayım da eşimi utandırayım" derim ve 5 dakika sonra evdeki herşey yere saçılmış ve ben ortada uzun süredir görmediğim bir şeyi okuyarak olayı sonlandırırım ve sonunda yardımcımız evi kendi kafasına göre düzenler. Sevgiler. Meriç

SELİN GİZEM BOZKURT EK YASALAR

- Yanımda hep bi orkid taşıyorum, kendim çantama koymasam bile çantamda kalmış olur, ama kırk yılın başında bir orkid taşımasam hasta olurum ve kimseden bulamam.

SONGÜL ÜNLÜ'NÜN YASASI

- Deli gibi asık olduğum çocuğa tramvay istasyonunda onlarca kişinin içinde rastlıyorum ama görünce kafamı çeviririm.
- Sevgili Songülcüğüm, ben yasalara asla müdahale etmiyorum ama bu biricik yasayı okuyunca dayanamadım.. Lütfen bu yasada bi boşluk bul ya da çigne ve o çocuğa bak.. Olmadı bi gün tramvay istasyonunda buluşalım ve ben çocuğa bakıp, sana bakıp bakmadığını söyleyeyim ;) İpek

BİLGE ÜNBAL'IN YASALARI

- Nereye misafirliğe gitsem et yemeği olur ki hiç haz etmem.
- Kötü geçti dediğim tüm sınavların sonuçları hep iyidir.
- 'Kimse de görmedim' diye beğenip aldığım bluz ertesi gün bedava dağıtılmış gibi herkesin üzerin de olur.

AŞKINA EŞKİYA - YAREN - AKIN - SERKAN ÜÇGENİ

- Altın alan arkadaşına karşılık, yatırım amaçlı ahşap desenli pencere taktıran kadın, ne içtiysen bize de ver.
- Spermi bankası diye bir şey varsa, Erol Büyükkurç başta olmak üzere tüm erkekler, sperm atm'si midir, sperm matik midir? sorarım size!!
- Ben de saçımı yıkıyorum, çevremdeki saçını yıkayan kadınları da gözlemledim.. Hiçbirimizin saç banyo-dan çıkınca reklamlardaki gibi olmuyor. Bizim saçımızın cinsi mi kötü, hayır!!
- Hijyenik kadın bağlarına mavi sulan dökmek, ergenler arası kikirde-meye; reklam misafirlikte izleniyorsa teyze ve amcalarda, gözü başka bi noktaya sabitleme, ekrana kilitlenme, yeni sohbet konusu açmak için yüksek efor sarfetmelere neden olmaktadır.
- Gsm operatörleri, sağa sola koyduğunuz baz istasyonlarıyla birer katılınsınız!! Reklamlarınızda istediğiniz kadar soyutlanık yapın, bu gerçeği

- değiştiremezsiniz!!
- İbret verici dizilerin yayınlandığı bi kanalda, devrimciler dağa çıktılar ve ellerindeki silahlar oduna dönüştü.. Fantastik bir şarkısın sen samanyolu, ömür boyu sürecek..
- Ulan, bizi madem bu kadar çok düşünüyorsunuz, dünyadaki sigara üretimini durdurun!! Biz de içemeyip kuduralım.. Sigaradan soğutmak için hazırladığınız reklam filmlerini izleyen tiryakilerin moralleri bozuluyor ve efkardan kalkıp bi sigara yakıyorlar, haberinizi yok!!
- Nihat Doğan benim düğünümde gelse, öyle habersizce, ben o nikahı bozarım!!
- Güzel olan kek değil, saf olan Kibarîye'nin kocası..
- Sinek, börtü, böcek ilaçlarının reklamlarında kullandığınız temsili börtü böcekler o kadar sevimliler ki insan öldürmeye kıyamaz!!

- Bayan Yanı'mı alıp otobüse her bindiğimde yanıma bayan oturmaz.

ALPEREN KESKİN'İN YASALARI

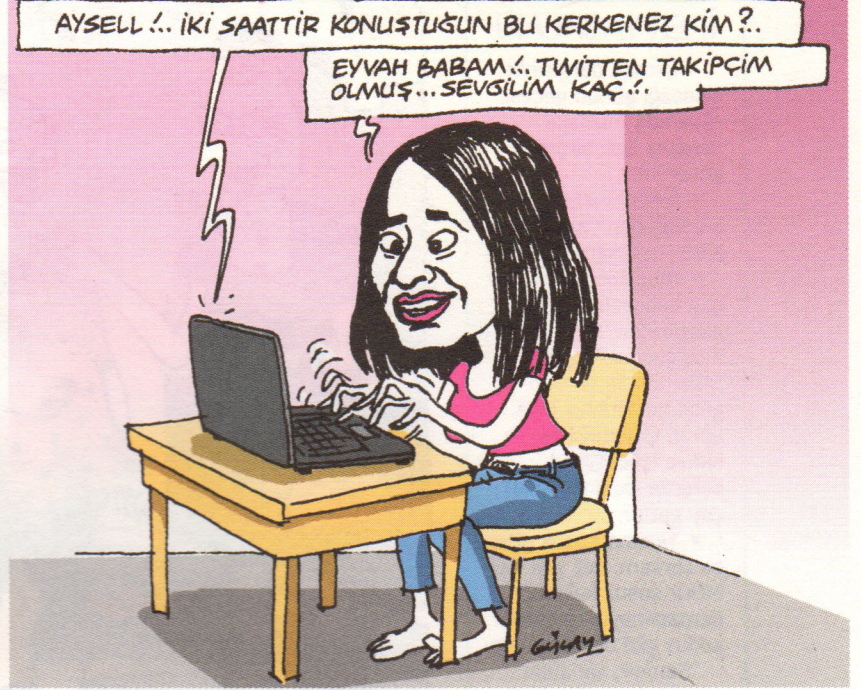
- Cep telefonu denilen aletin şarjı asla ev, araba veya iş yeri gibi şarj aletinin bulunabileceği yerlerde bitemez. Şarjın bitebilmesi için mutlaka dış mekanda birinden telefon-dan bekliyor vaziyette olmanız veya kaybolmuş halde ve adres sormak zorunda olduğunuz zaman dilimi içinde bulunmanız veya bunlar gibi cep telefonuna inanılmaz derecede ihtiyaç duyduğunuz bir halde olmanız gerekmektedir. Bu durum-ların dışında şarjın bitmesi cep tele-fonu racununa terstir.
- 'Kimse de görmedim' diye beğenip aldığım bluz ertesi gün bedava dağıtılmış gibi herkesin üzerin de olur. Eğer işe erken gittiysen müdür asla öğleden önce işe gelmez; fakat 15 dakika bile geç kalsam, 9'da başlayacak mesaiye sevgili müdürümüz o gün 8:30'da başlamıştır ve gözü saatinde, kapıda dikilmiş bekliyordur.
- Çok önemli bir toplantının veya röportajının olduğu ve işe geç kalma şansının bulunmadığı günler, İstanbul Büyükşehir Belediyesince yolların asfaltlama çalışmalarının başlatılması için en uygun gün-lerdir.

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

Aysel Vural

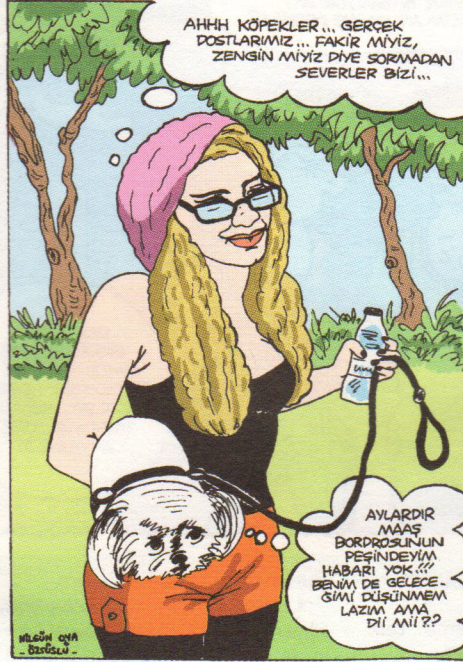
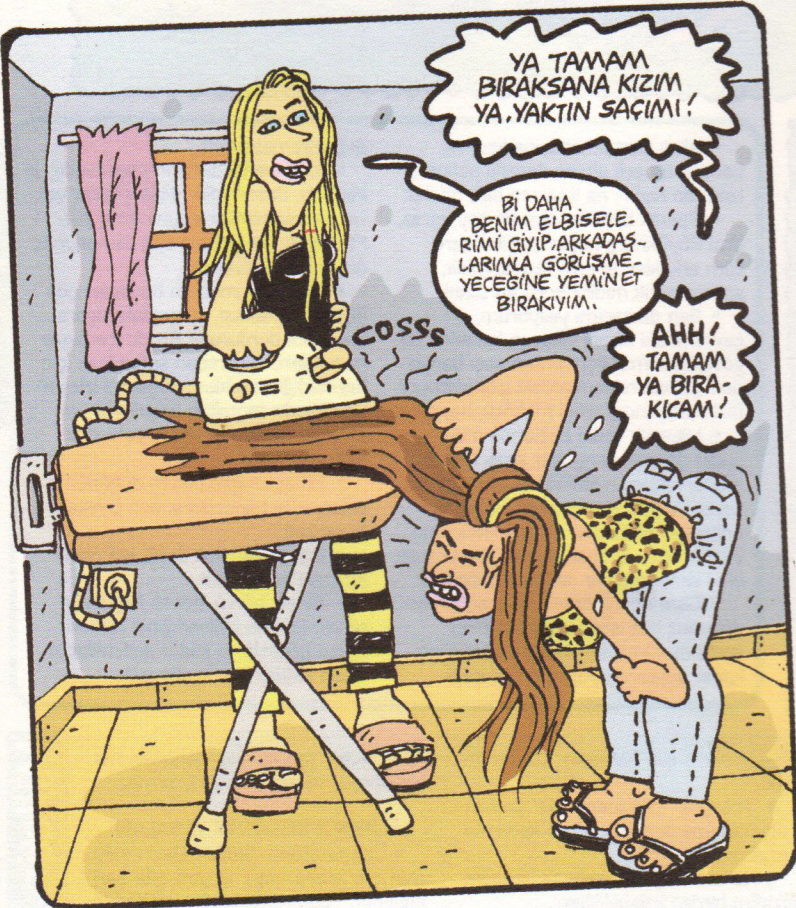
"Fotoğrafınızı Gönderin, Karikatürlerimizde Oynatalım" sayfalarımız çok ilgi gördü sıraya koyup, yetiştirmeye çalışıyoruz. Bu arada varsa "Türkan Şoray kanunlarınıza da" yazın. Öpüşmem, koklaşmam, şöyle oynamam, böyle rol almam diyorsanız belirtin sizi ona göre çizelim.

Sevim Akgül

Zeynep Altıncı - Özkan Güngör

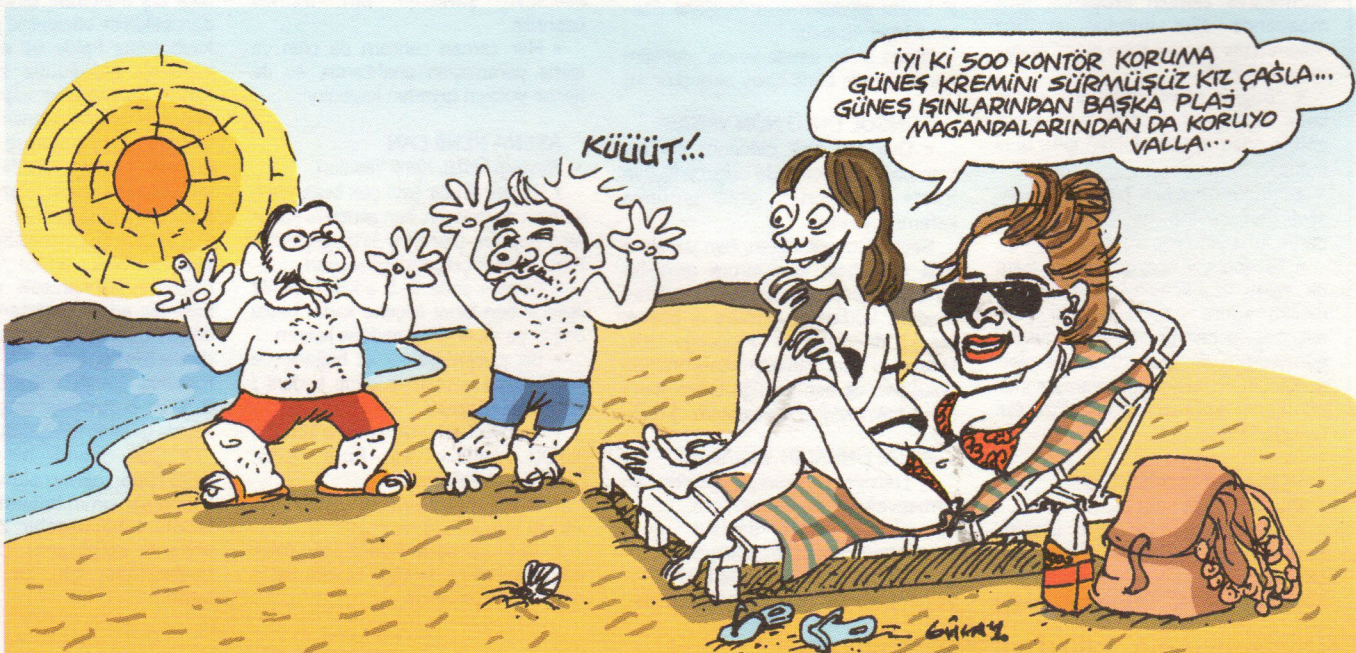

Sara Ulçay

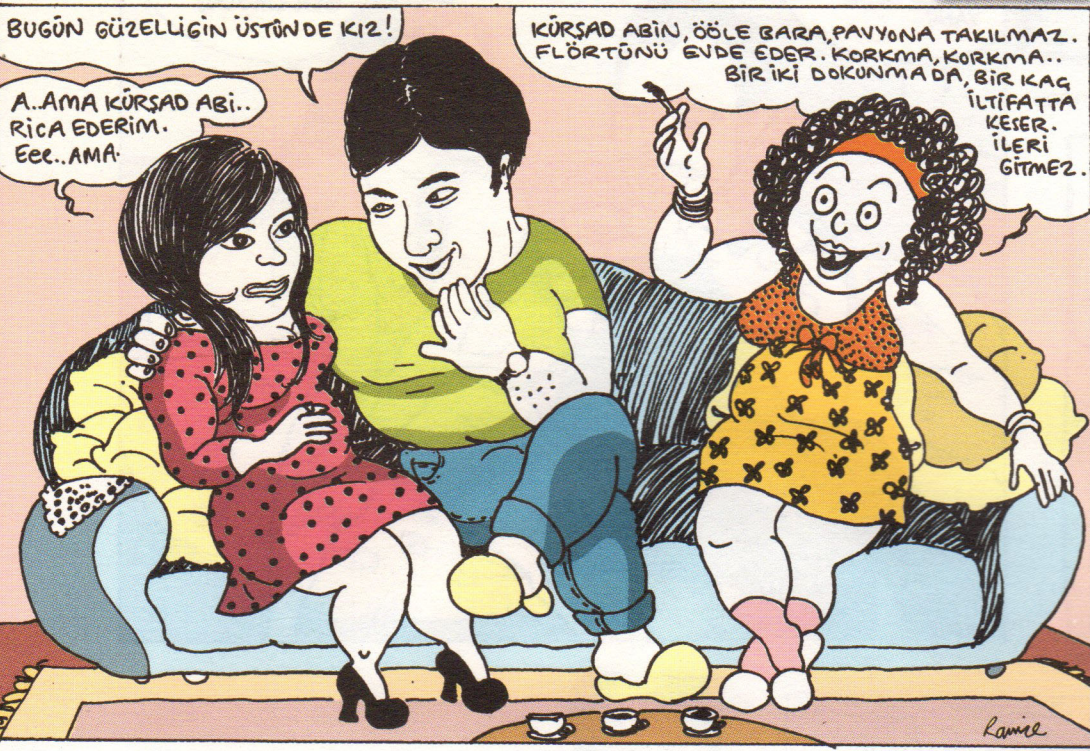

Sinem Ulçay

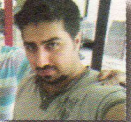
Çağa Çatal

Kürşad Safi - Gözde Kılıç

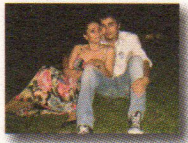
Fırat Hasgöl

Melike Sert ve İboş

Ezgi Şen - Onur Kabakçı

Ayşe-Saffet Tatma

Talip Turanlı

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

Gülşah -
Doğu Şensoy

büşra

Asena Kenji
Can

Tuğçe Ak

Ozan Vural

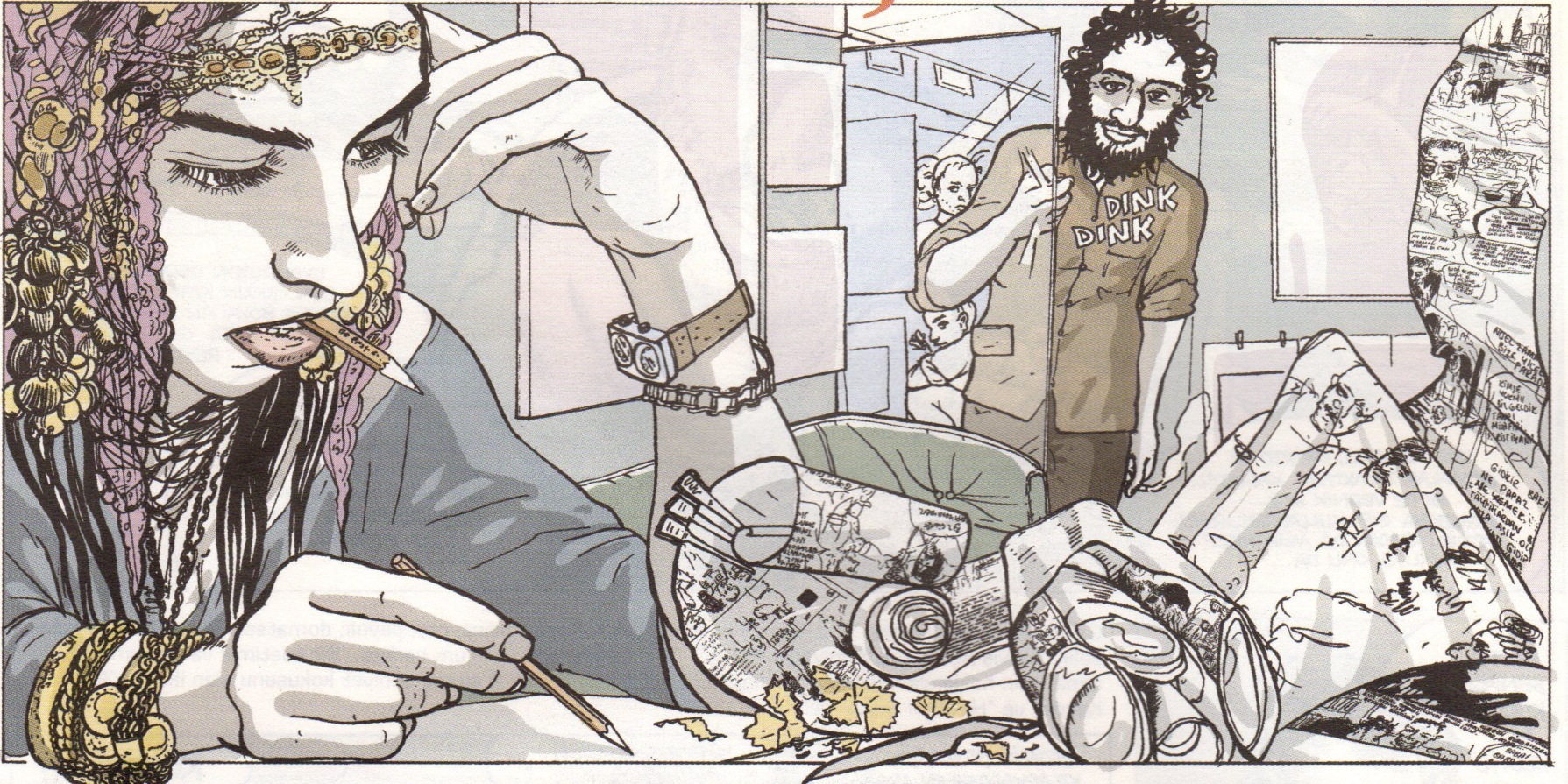
Sevilay Güner

İlyas
Erdem'in
arkadaşı

Hilal, söz,
düğününde sana
karikatür takacağız ;
) Biricik de sempati
güzeli, Emine ;)
Kuntay ve Funda
mesaj alındı tamam
) bu ayki cast dol-
muştu, gelecek
bölümde sizlerleyiz...

Bir gün Büyük Ada'ya bir gemi dayanır. Noel zamanı Rum bölgesi... Aylardır yemek yok, karı yok, para da yok. Demir parçasından başka hiçbir şey yok gemide. Derviş Abi'yi herkes polis zannediyor. Çünkü hem Ankaralı, hem de yüzme bilmiyor. Derken tayfalar kaçır geriye üç kişi kalır. Derviş Abi, Stalin'le hala tarafından akra-ba komünist imam ve Derviş Abi'nin çocukluk arkadaşı Josephine.

Birden komünist imamın aklına bir şey gelir:

ŞİRDAKİ KİLİSEYE SİĞİNALIM. HİSTİYANIZ DİYE LİM... NOEL ZAMANI KESİN BİZE YİCEK DE VERİRLER PARA DA...

Gidilir bakılır kiliseye, ne papaz vardır, ne de yemek. Tayfalardan biri de markette bir kıza aşık olur. Devamlı markete gidip alışveriş yapmak zorunda kalır. Sigara alacak para da biter, imamın dini de.

KİMSE YOK MU? BİZ GELDİK! TANRI MİSAFİRİ HİSTİYANIZ!..

ABİ SİGARA VERSENE!

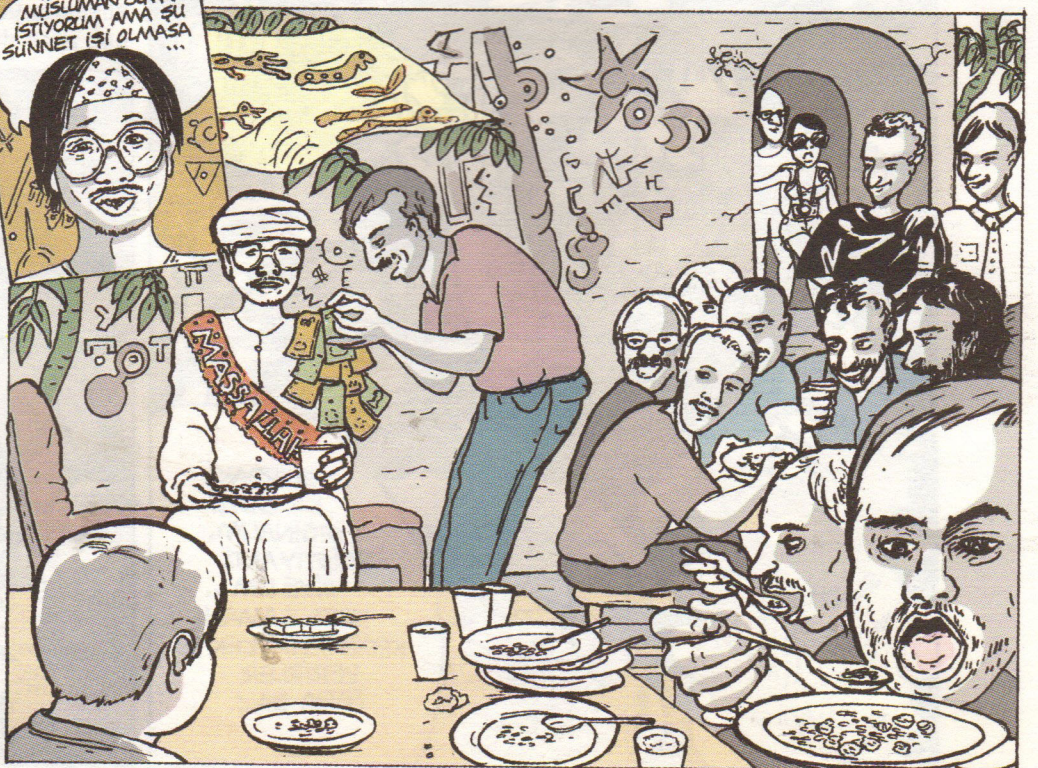
Galerinin bahçesindeyiz. Yine öğlen bir yemek vakti. Koca karpuz, çay, peynir, domates... Masamız yine kala-balık. Derviş Abi, resim pezevengi, Proje Sinan, zingirt, abimler, tüm herkes... Bir adetimiz vardı; içimizde olmayanın hakkında dedikodu yapılırca şöbiyet ismarlarındı. O sırada şöbiyet kokusunu alan iki kişi "Akira Kando" ve "Hirofimi Saito" gelirler.

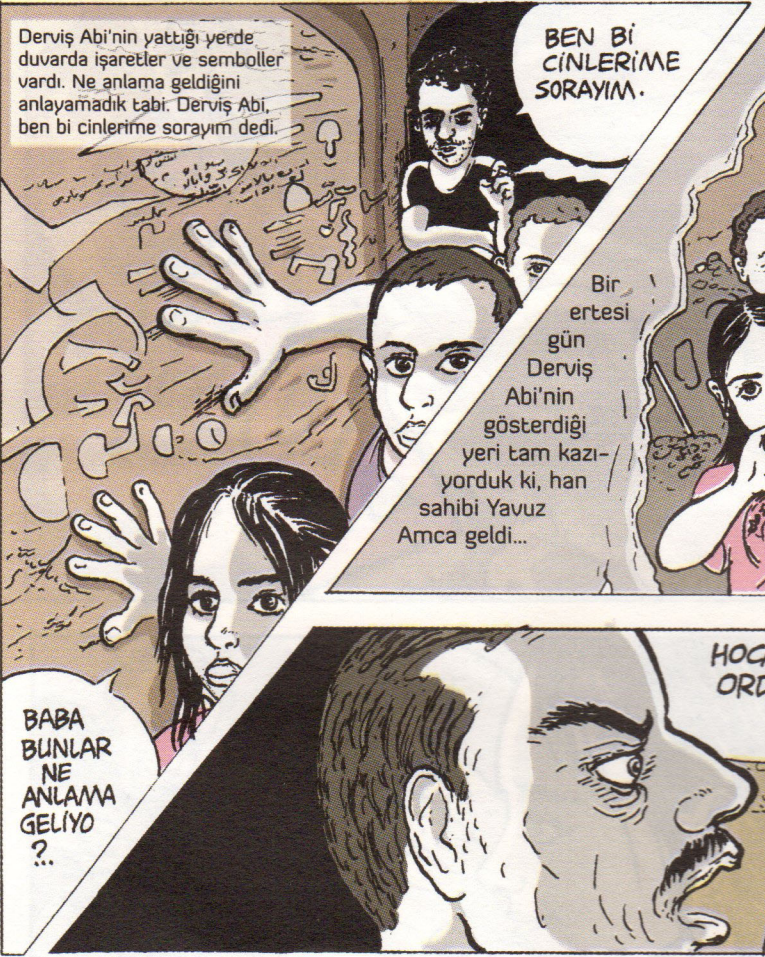
Akira ve Hirofimi akademide okumak için gelmişlerdi. Ortamı o kadar çok sevdiler ki, bizim atölyede çalışmaya başladılar. Her sabah babamın önünde eğilip duruyorlardı. Babam onları tutup kaldırırsa da, ertesi gün yine kapanıyorlardı babamın önünde...

Akira değil ama Hirofimi Saito Müslüman olmaya karar verdi. 34 yılını kendini arayarak geçiren Budist Hirofimi, 1992'de Abdurrahim Sait olarak adını değiştirdi. Pilavıyla, ayranıyla, Sultanahmet esnafının taktığı paralarla, beyaz entarisile sedirinde yatan Hirofimi Saito'ya gerçek bir sünnet düğünü yaptık galerimizin bahçesinde.

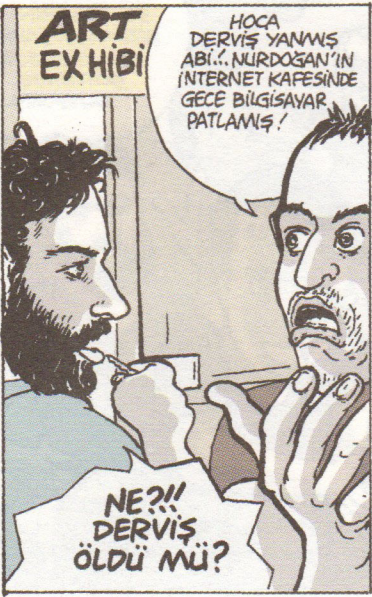

Anladık ki galeride her gün akıl almadık bir şeyler oluyor. Biz mi çok davetkardık, yoksa kapımız mı tüm manyaklara açıldı bilemiyorduk. Bir gün defineciler bizim galeriye geldi. Hamamın altında Derviş Abi'nin yattığı yerde Ayasofya'ya kadar uzanan bir tünel olduğunu, bu tünelin başında 3 ton Bizans altını gömülü olduğunu söylediler...

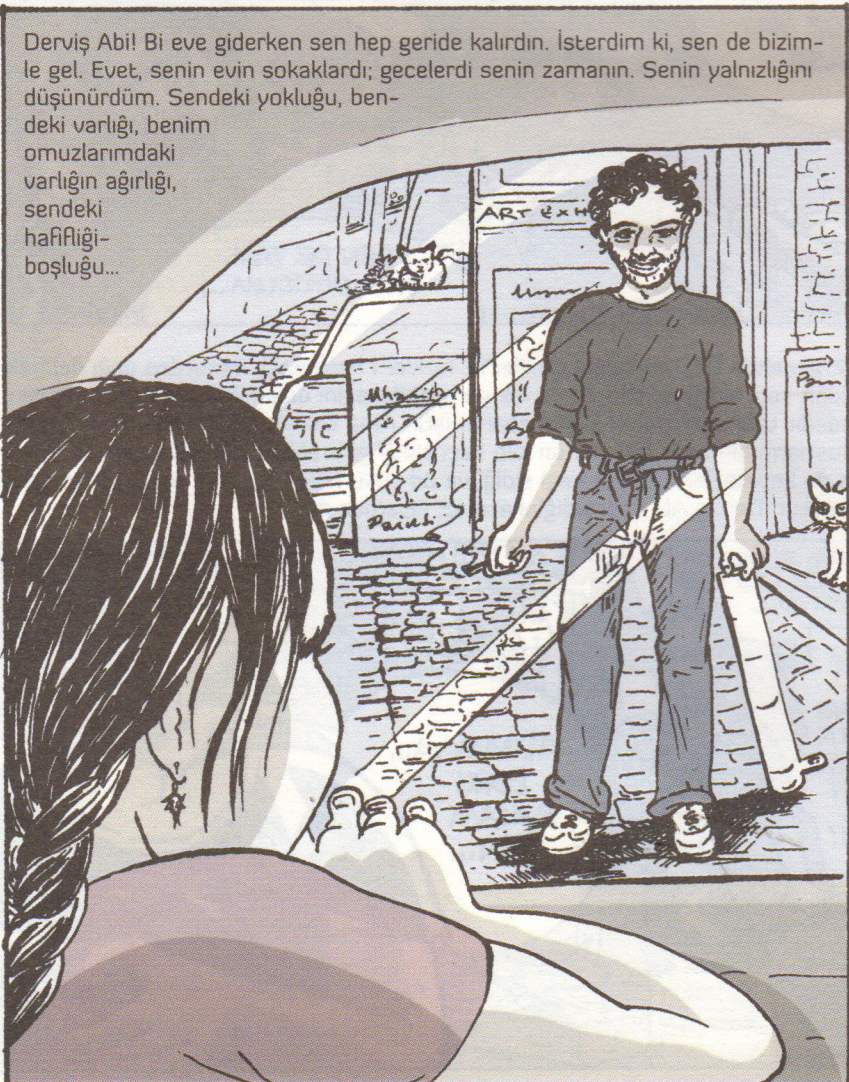

Babam Ergenekon Destanı'ndaki Çinliler'in Türkler'i hapsettiği demirden dağı delmek için kullandıkları keçi sidiğinin ebruda da işe yarayabileceğini düşünür kendince. Ama işin dalgasındadır tabi. Her zamanki gibi abartmıştır. Ama Derviş Abi'nin taa Beykoz'daki çoban dostlarından koca bidonla on kilo keçi sidiği getirebileceğini düşünemez. Buz dolabına da koymazlar; her yer keçi sidiği ve öd suyu kokar leş gibi. Artık turist de giremez olmuştur. Derviş Abi keçi sidiğini atmaz, kıyamaz da.

Derviş Abi bizim yanımdayken ara ara zamanında ona bakmış olan doktorun yanına gidiyordu. Bir gün Derviş Abi'yi evlerine bakması için bırakıp giderler. O zamanlar Hz. İsa'nın doğum günü, ya da göğe yükseldiği günler; Derviş Abi'nin kendini mehdi ilan ettiği zamanlar. Bir şekilde kendini göğe uçurmak için bir yöntem dener. Tüpleri üst üste koyar, en alttakini açar, tavanı hesap etmez. Doktorun laboratuvarı da, evi de yanmıştır.

40'ım!

Artık kendimden korkmuyorum.. Cesaretimle korkuyu kontrol alına alabileceğimi biliyorum, bağımsızım bu yıl.. Yapabileceklerimin hepsinden eminim.. Ömrümün sorgusuz sualsiz ilk saltanatını yaşıyorum! Kimseye tutunmuyorum, ama bu yüzden kimseyi sevmemezlik de etmiyorum..

Kimseye ihtiyaç duymuyorum, işte bu yüzden aşktan da kaçmıyorum.. Aşkın bu yıl canımı hiç acıtmayacağını biliyorum, yeni birisiyim.. Kiskanmıyorum, kiskandırtmıyorum.. Kiskananları da kabul ediyorum; Mutlaka onlara hak veriyorum! Çünkü benim bilmediğim, sadece onların bildiği bir şey vardır bende diyorum..

Ben 40'ım ama oyun da oynuyorum; hiçbir şeyi kırmadan bu kez.. Çocuk değilim evet, çünkü kimse beni 'küçüğüm' diyerek sevmiyor artık, ve bu beni hiç incitmiyor.. Aksine güzelleştirip, kadınlaştıırıp okşuyor saçlarımı kendi haline bıraktığım..

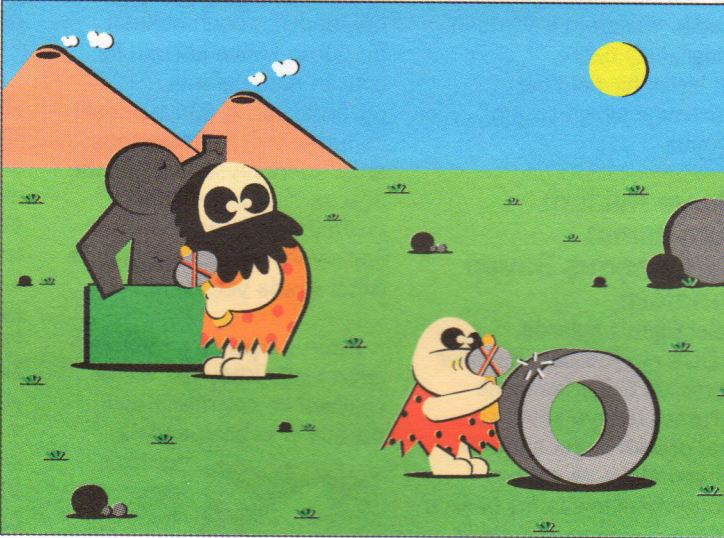
Aramıyorum, yeni bir buluş yapmaya kalkmıyorum.. Kişilik değiştirmeye çalışmıyorum, zira seçtiğim bütün arkadaşlarımın bende neyi en çok beğendiklerini biliyorum bu yıl.. Onu kendime yakıştırıyorum.. Aradığım her yerde eğlencenin var olduğunu biliyo-

grofiler

grafil@hotmai.com

- Hayret!! Demek kırmızı bi ceket.. Eminsiniz yani.. Peki ben niye emin değilim? Hı?!

rum.. Asla vazgeçmiyorum bu yıl.. Öğrenmekten kaçmıyorum, bilmediğimden utanmıyorum eskisi

gibi.. İstedğim kişiyle konuşuyorum, gerçekleri ona söylemekten de çekinmiyorum..

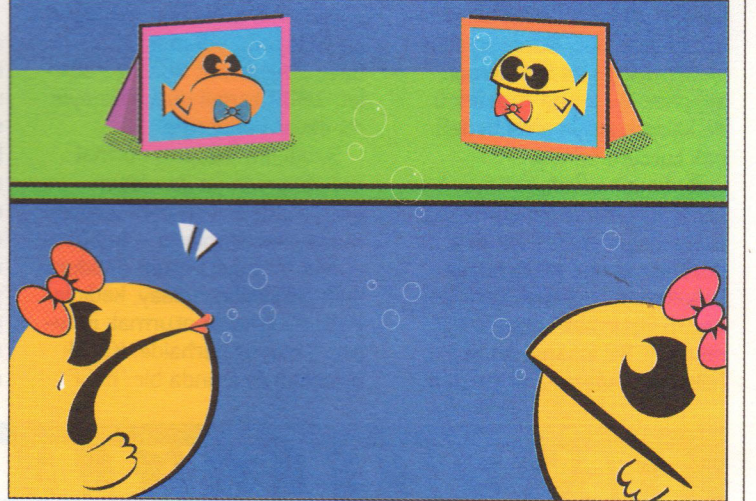
I'M NOT 40!

I'M 18 with 22 Years experience!

Fatoş Bozoğuz

Sevgilim çok üşüdümm! İçeri girelim..

- İlk kocamı buğulama, ikinci kocamı da ızgara da kaybettim!

Kaybetmekten korkmuyorum, çünkü onlarla kazanabileceğimi biliyorum bu yıl!

Hayatımda ilk defa hiç bir yere yetişmek zorunda değilim.. Her sabah kalkıp aynaya baktığımda hakettiğim yüze sahibim bu yıl. Daha fazla güzel olmak için cırpınmadığım günlerimi yaşıyorum.. 30 dk bile olsa spor yapıyorum.. Kıyafetlerimden, tarzımdan eminim.. Makyajı daha güzel olmak için yapmıyorum.. Yüzümü makyajla koruyorum bu yıl!

Haftanın bir günü mutlaka kendime ziyafet çekiyorum.. Özellikle öğlen yemeğimi en

sevdiğim restaurant'ta yiyiyorum, içtiğim küçük bir kadeh şarabımla gülümsetebiliyorum kendimi.. Kendime duyduğum saygıyla ve verdiğim değerle gülümşüyorum.. Hiç kimsenin yüreği benim ki kadar büyük ve deli değil diyorum kendime.. Her hareketimden eminim ve bu yıl hic suçluluk duymuyorum!

40'ımın Yaz'ını sevdim! Şimdi kış mevsimini bekliyorum (bu yıl onu ilk kez görücüm).. ve eminim onu da sevicem!

40'ım! ve yine Fatoş'um..

Fatoş Bozoğuz

Bayan Yanı Muhabbetleri...

melda
onur

Ne olmuşsa olmuş, 4 genç açıkta kalmış, Bayan Yanı varmış yokmuş, birileri mağdur olmuş, yoksa olmamış da şov mu yapmış, hedef hem TCDD'yi, hem de hükümeti kötü göstermekmiş, Atatürk bile olaya karışmış (!) vs vs.

Geçtiğimiz ayı artık ulusal medyanın bile gündemine gelen "Bayan Yanı" tartışmaları işgal etti. Ne güzel, sonunda 'pozitif ayrımcılık' diye yutturulan bu sinsi ayrımcılıktan kurtulacağız galiba.

Haberler ortalığı kasıp kavururken TCDD Genel Müdür açıklama yapmış: "Pozitif ayrımcılık, kadın kontenjanı, kotasi" diye bir takım kelimeler uçuşturmuş. Sanki siyaset yapıyorlar ya da işe eleman alıyorlar. Bu arada Atatürk'ü de katmış araya ama hedefi pek tutturamamış.

Bu kadar laf söylemeye, bu kadar lüzumsuz savunma yapmaya değer mi? "Evet eski bir düzenleme var, günümüzün koşullarına uymayan tarafları var, değiştirmeli" deyip geçin ne olur? Bir insanın en doğal hakkı olan ulaşım, bir yerden

bir yere gidebilme hakkına devlet niye şekil vermeye çalışır Allah aşkına?

TCDD Genel Müdürü "Bu yerler gişeye gelip 'ben kadını, yanımda kadın istiyorum' diyen tek kadın yolculara veriliyor. Gişeden bilet alırken kadın olsa dahi 'kadın yanı istiyorum' diye belirtmeyen yolcular da kadın kontenjanına yerleştirilmiyor" demiş. Hızlı trende böyle mi bilmem ama diğer trenlerde böyle değil. Genel Müdür isterse bir gün kılık değiştirsın, gidip bilet alalım.

Bir de 155 yıldır uygulanan bir yöntemin şimdiye değin rahatsızlık yaratmadığını söylüyor. E bu kadar çok kadın sirkülasyonu yokmuş 155 yıl önce... Artık var. Bunu görsünler. 1937 tarihli düzenlemeyle mi devam edeceğiz.

Şimdi, bu durumu normal karşılayanlar, ya da ulaşım araçlarında bayan yanı uygulamasını savunanların - ki bu yönde bir hayli yorum okudum - ilk refleksleri "vaaay, kadınla değil de erkekle oturmak istiyor..." oluyor herhalde. Küçük bilinçlerinin altında bir "hafif

kadın..." yaftası hazır bekliyor.

Artık kadın-erkek eşitliğine aykırılık, ayrımcılık, ikinci sınıf vatandaş olma gibi insan hakkı ihlallerini geçtim, konuya tamamiyle bir tüketici hassasiyetiyle yaklaşıyorum: Kadın yanında oturmamak isteyenler belirtsin, kadın kadına oturmamak isteyenler eşleşsin. Kimsenin itirazı yok. Ama koltuk varken, kadın olduğum için bana o koltuğun satılmaması benim ulaşım hakkımı gasptir. TCDD'de yer bolluğu nedeniyle böyle bir sıkıntı yaşanmayabilir. Ama şehirlerarası otobüslerde giderek durum trajikomikten can sıkıcı hale gelmeye başladı.

Bu yaz yine bir hafta sonu ailemin Gelibolu'daki yazlığına kaçayım dedim. Toplam 4,5 saatlik yoldur. İnternette satışta koltuklar görünüyordu (doğumhane gibi, pembeli mavili!). Baktım yer yok, bir erkek yanı gördüm. Alayım dedim. İnternet üzerinden alamadım. Artık engellenmiş mi, yoksa teknik arıza mıydı, şimdi günahlarını almayım. Heralde isme bakıp dişi erkek ayırt eden yazılıma geçmemişlerdir

daha... Telefonla arayıp o yeri istedim. Diyalog şu:

Ama orası bayan yanı değil. Benim için fark etmez.

Hanfendi olmaz, sizin için olmayabilir ama kurallara aykırı (sinirleniyorum) Bak kardeşim, ben beyefendiye bir şey yapmam, zaten topu topu 4-5 saatlik yol

Karşımdaki hala mırın kırın edince ben de saçmalamaya başladım:

Yahu zaten yazlık bölgeye gidiyoruz, o tarafa giden kimse kadınla yan yana oturmaktan çekinmez, hem ne yapacağım ben adama, ben kabul ettiğime göre o haydi haydi eder... Allah allaaaah...

Ama sorun çıkarsa karışmayız, falan gibi bir şeyler geveleyip kesti bileti.

Otobüse bindiğimde yanına oturduğum neredeyse babam yaşına yakın adamcağız durumu hiç de garip karşılamadı.

Bayan Yanı garabetinde işin bayan yönünü geçtik. Hadi bir de baylar tarafından bakalım: Trenlerde, şehirlerarası otobüslerdeki erkeklere toptan tecavüzcü Coşkun muamelesi yapmanın manası nedir.

Erkekler bu işe, alınmaz mı hiç? Bu bayan yanı erkeklerin onur meselesi olması gerekmiyor mu? Asıl hakaret onlara değil mi?

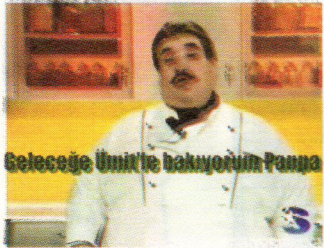
Aslında mesele, üç beş çomak sokucunun kimilerinde vuvuzela etkisi yaratan münferit seyahat anıları meselesi değil. 155 yıl önce gelenek olup artık garabete dönüşen bu uygulamayı hala savunan sapkın anlayışı değiştirmek gerek. O zaman kadına şiddet sorununu çözebiliriz. Sayın genel müdür ve bayan yanı garabetini savunan her kim var ise... "Şimdi ne alaka bayan yanı ile şiddet" dediğinizi sakın duymayım...

NOT: Bu arada Eskişehir hızlı treni bahane, bence "Bayan Yanı", herkese "Bayan Yanı Garabeti"ni yeniden hatırlattı...

ABSÜRTLÜKLER DİYARI ayşe duygu yavuz

<http://absurtluklerdi-yari.blogspot.com/>

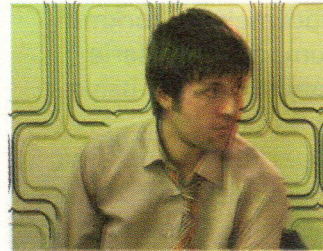
Fazla Kilolarla Önce Yazı Sonra Güze; Kısaca Tüm Mevsimlere Merhaba Kampanyası: 9 al 2 öde

Sanki önceki mevsimlerde aynı manzara yokmuşçasına bu yazı; ardından da güze fazla kiloların bünyemde yarattığı hasarla girdiğimi beyan eder, genlerimi esefle kınarım. Ne diyeyim? Diyet yaptığımda mı ben böyle olurum. Yoksa böyle olduğumda mı gelir diyet. Ayrıca bunun Ümit'le ne ilgisi var? Akşam, yine akşam, yine akşam... Anlamadığım şey bu coğrafyanın kadınlarının çoğunda bir "fazla kilo sorunu" var; amma velakin plajlarda hâlâ slip mayo giyen, atletik, kır saçlı adamların olması nasıl bir gen dizilimi mucizesidir?! Fedon kılıklı bu amcalar, çok da güzel bronzlaşıyor. Benim gibilere ise, bu manzaranın şaşırtıcılığı karşısında göbeğinde tabak kırmak düşünüyor. Şaşırtıcı demişken, aklıma şaşırtıcı benzerliklerden biri geldi. Haydi, alt başlığa zıplayarak görselle izah bulalım; bulduralım.

ŞAŞIRTICI BENZERLİKLER KUŞAĞI

Gorillaz Dayısı ile Yayından Kaldırılmakta Olan Dizilerden Üsküdar'a Giderken'deki Eleman Arasındaki Şaşırtıcı Benzerlik

GÖRSELLERLE ABSÜRTLÜKLER EL ELE

Evet, efenim! Absürtlükler diyarı ülkemizde kadınlar için tasarlanan dergilerin olmazsa olmazları bolca fotoğraf, bolca reklam ve elbette "sanat (popüler kültürün zirvaları), iş ve cemiyet dünyası"nın kodamanlarının iklimi nasıl geçirdiğidir. Bizler de bu yazıda kadınlara yönelik hazırlanmış dergilerin içeriğinde sıkça karşılaşılan belli motiflere göz kırpmaya gayesiyle çeşitli markaların

dişi sembollerine eğilelim istedik. Yüklemin kişisinden anlaşılacağı üzere, "biz"ler tek kişilik bir cemiyetin abartmayı seven çoğunluğuyuz.

İş ve Reklam Dünyasının Markalaşmış Bayan Simaları:

Geçtiğimiz aylarda GLÖDK'nin (Global Liberaller Ölçme ve Değerlendirme Kurumu) ortaya koyduğu istatistiksel değerlendirme sonucunda iş ve reklam dünyasının ikonlaşmış başlıca kadın simalarının yer aldığı listede ilk sırada Versace firmasının sembolü Medusa Hanım yer alıyor.

Moda dünyasının önde gelen isimlerinden

VERSACE

Versace'nin sponsorluğunda Medusa Hanım, davetlerdeki iddialı yılan stili saçlarıyla insanı âdeta taş çeviriyor. Çeşitli hayır kuruluşlarına yaptığı bağışlarla medyada adından sıklıkla söz ettiren Medusa Hanım, iş ve reklam dünyasının ikonlaşmış simaları listesinde başı çekiyor.

Starbucks firmasının çift kuyruklu deniz kızı ise mitolojik duruşu ile Medusa Hanım'la şıklık yarıştıyor.

Denizlerden çıkıp karaya hükmeden, yosun kokusu umdurup kahve kokusu ile avutan hanımefendi, pazardaki ve iş dünyasındaki konumundan memnunmuş; ancak neredeyse evlere şube açacak olan piyasa devi, yüzünün eskimesinden korkuyormuş. Kendisi listede ikinci sırada yer alıyor.

Listeye üçüncü sıradan giren Hello Kitty ise, dişilik cazibesi ile sevimliliği aynı potada eritebilen nadide

simalardan. Teknoloji piyasasına atlayarak sektöre ivme kazandıran Hello Kitty, masum bakışıyla birçok kedi rakibine "Bye bye!" dedirtecek kudrete sahip olduğunu vurgulayan sayısız girişimde bulundu.

Gripin kadını, listede dördüncü sırada yer alsada, baş ağrısı ile kendini naza çekme sanatını harmanlamada birinci. Tüketiciye anlatmak isteneni başarılı biçimde yansıtmamasını, Almanya'da aldığı oyunculuk derslerine bağlayan genç bayan, duyularımıza göre Gripin grubu ile düet yapma hazırlıklarına

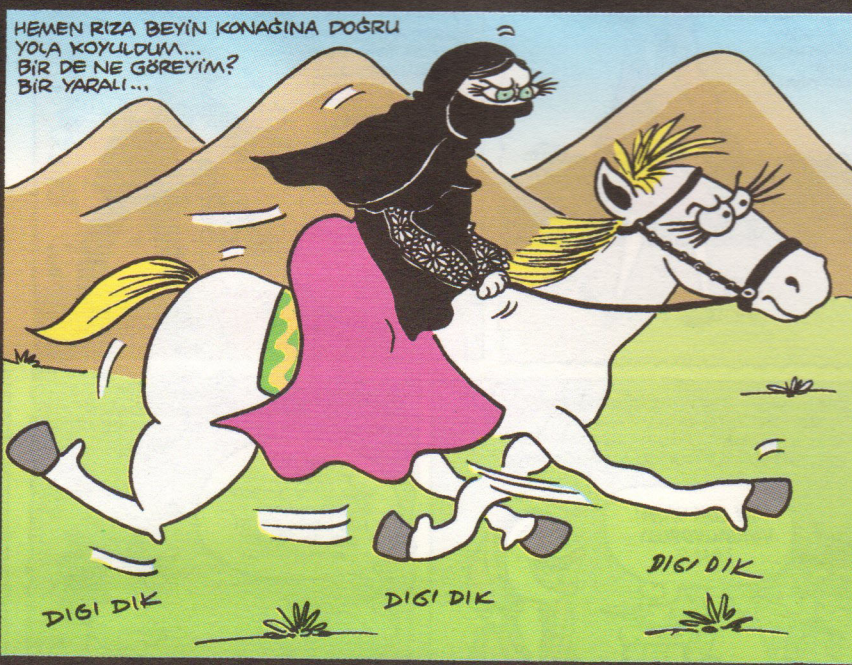
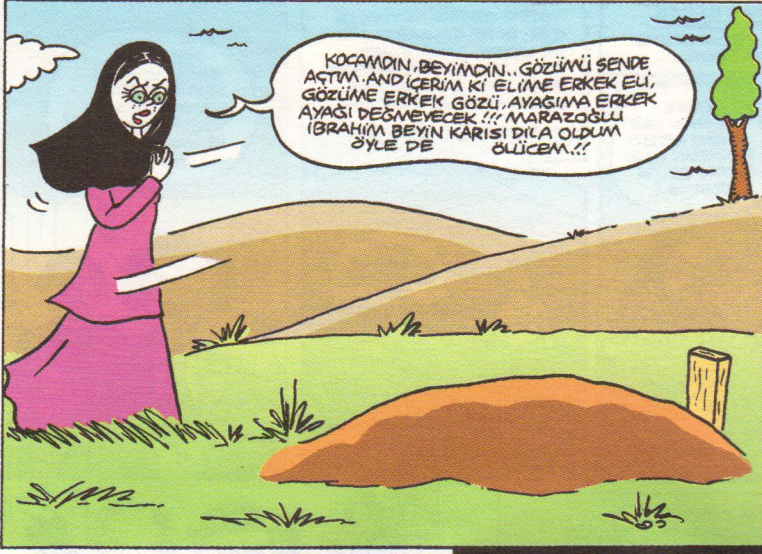
girişmiş. Kendisine başarılar diliyoruz.

Listenin son sırasında yer alan dikiş, nakış ve örgüde Türk pazarının aranan simalarından Ören Bayan, iki elinden eksik etmediği şişleri ile klasikleşmiş bir tarza sahip. Yerelliği sayesinde yüreklerde sıcak bir samimiyet yaratan Ören Bayan, üretkenliği ile tekstil piyasasının canlanmasına uzun yıllar ilham verdi. Kimi zaman anne, kimi zaman baci, kimi zaman da nine özlemini giderdi. Ören Bayan, kendisiyle yaptığımız röportajda, geçmişte akıllara kazınmış imajının aksine farklı bir sahada, farklı bir görüntüyle piyasada yer aldığını belirtiyor. "Gençken hazır giyim firmalarının aranan yüzüydüm" itirafının ardından, çeyiz sandığından eski bir fotoğrafı çıkarıp bizlerle paylaşıyor. Fotoğrafi yorumsuz biçimde sizlerle paylaşıyoruz.

"Gençken hazır giyim firmalarının aranan yüzüydüm."

OKUDUĞU- MUZU ÖĞ- RENELİM

"Hobilerim arasında müzik dinlemek, kitap okumak vardır" muhabbeti vardır ya. Sor bunu mahalledeki emekli Necati Amca'dan yan komşu Zariye Abla'ya kadar herkes söyler sana. Bir anket yaparsın ülkenin okuma oranı yüzde bin yedi yüz çıkar. Bu son derece havali söyleme sahip olmayan tanıdığım tek insan benim. Bir kere kitap okumak hobi değil. Okumazsam çatlanım, patlanım, hayat damarlarımdan biri kurur. Ekmek gibi filan bir ihtiyaç benim için okumak. Kitap okurum dediğimde sanmayın ki oturup HYPERLINK "http://www.eksizozluk.com/show.asp?t=georg+wilhelm+friedrich+hegel" Georg Wilhelm Friedrich Hegel'den idealist diyalektik filan okuyorum. Kitap alırken bildiğin tezgahlara "konuşmalı bi şey dii mi, öyle çok yazılı mazılı içim bayılır" filan diyen bir insanım. Utanmasam içi resimli olan yok mu diye soracağım, o olacak. Felsefe sevmem, siyasetten anlamam, bilime kafam basmaz. Alacakaranlık'taki Edward'a aşık olup boşanma planı yapmışlığım var dersem yalan olmaz. O denli de angut bir bünyeyim. Müzik olayı da benim için işyerimde duvarda asılı olan 82 ekran plazmada sabahdan akşama kadar aynı klipleri yayınlayan ve gerçekten mide bulandırıcı bir kanal olan kral tv'yi izlemekten ibaret. Gülsen Ergen-Mustafa Sandal düeti gördüğüm an allah allaaah nidalanıyla giresim geliyor televizyona ama ertesi sabah yine geliyorum, açıyor elemanlar o kanalı, mal gibi izliyorum akşama kadar. Kış sezonu yine iyi. Evlilik programı filan, yapıyorduk bir şekil. Ne çektiği belli olmayan ihtiyar teyzelerle amcaların emekli maaşından, evi üzerine yapmaktan filan bahsettiği o günleri özlüyorum yazın. Apaçi müziği diye adlandırdıkları bir melodi çalınca 55 yaş üzeri teyzenin sahnede takla attığını da gördüm, oynamaktan resmen bayılan ve yere yığılan kadını da allahıma bin şükür. Hatta yalanım varsa ne olayım aynen şöyle bir muhabbete maruz kalmışlığım var; yaşlı bir teyze sunucuya şöyle dedi "benim anamın bi boz eşeği varmış, anam ölüncü beni o eşek emzirmiş". Televizyonla olan tüm iletişimim de budur zaten. İşyerinde kral tv izlemek ya da annem ya da kayınvalideme gitmişsem (kendilerini tenzih ederim) hödük gibi oturup dizi izlemek. O dizi olayından ölümüne bihaber bünyem anneler sayesinde haftanın belirli günleri - ki bu gün değişken olduğu için her defasında yeni bir diziyle muhatap oluyorum- diziye, oyunculuk nasıl olmamalıdır sorusuna doyuyor. Yahu sanki birisi çıkıp meydanlarda "dizi oyuncusu olmayan bizden değildir, vurun kafire" filan demiş. Dizi sektöründeki arkadaşları da ezmek haddim değil zira ekmek parası filan diyeceğim de annelerle ne oluyor onu anlamıyorum. Annemle babam aynı saatte farklı kanallarda yayınlanan aynı iki dizi için bildiğin kavga ediyorlar. Bir an annem güdümlü tertliğini çıkarıp babamın kafasına fırlatacak diye ürküyor, titriyorum gerekiyor. Sanki son derece rahat ve olağan bir tavırla fırlattığı tertliğini geri almak için istifi bozmadan ve deminki şiddet yanlısı kişiliğinden tamamen sıyrılıp "Emin bey o kumandayı al gel, gelirken tertiliğin tekni de getir" diyecek gibime geliyor. Yahu 60 yaşındaki kadın neden yaş ortalaması 18 olan bir grup insanın okul hayatını anlatan diziyi izler, yine 60 yaşındaki bir adam neden oturup uyduruk bir kitap uyarlamasını izleyip çocuk gibi ağlar? Ziyaret günleri bildiğin paralel evrene geçiyorum ben. Şuursuzca dizimi izleyip bu kim, bu kadın neden adama kızdı, bu çocuk mu kanser olmuş gibi bir de ortama uyuyorum. Bildiğin kişiliğim bozuluyor. Bir an o zavallı çipil çipil bakan iri gözlü ve nedense yataktan bir karış makyaj ve saten gecelik kalkan kadını üzen adamın ağzını yüzünü kırasım geliyor hoyratça. Üstelik bunu yaparken aklı başında hiçbir kadının saten gecelikle yatmayacağını, hadi giydin sevişir

SİNEMOR "DİZE KARUŞ"

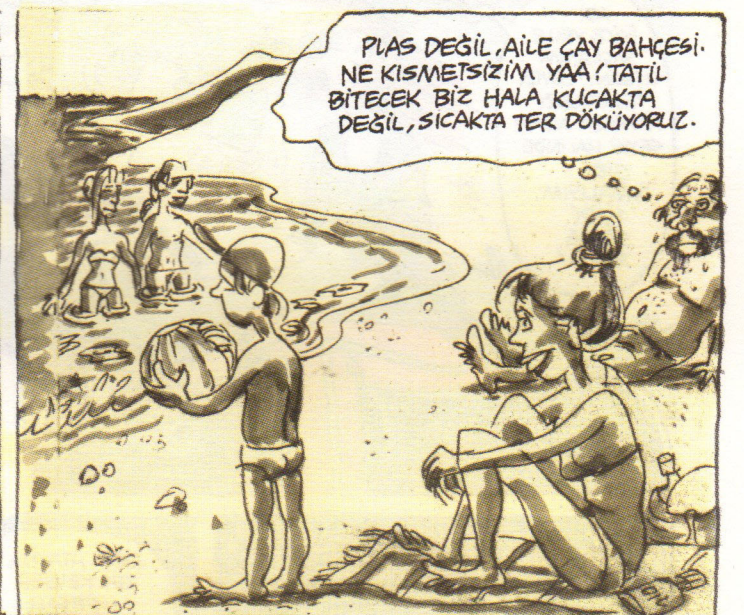
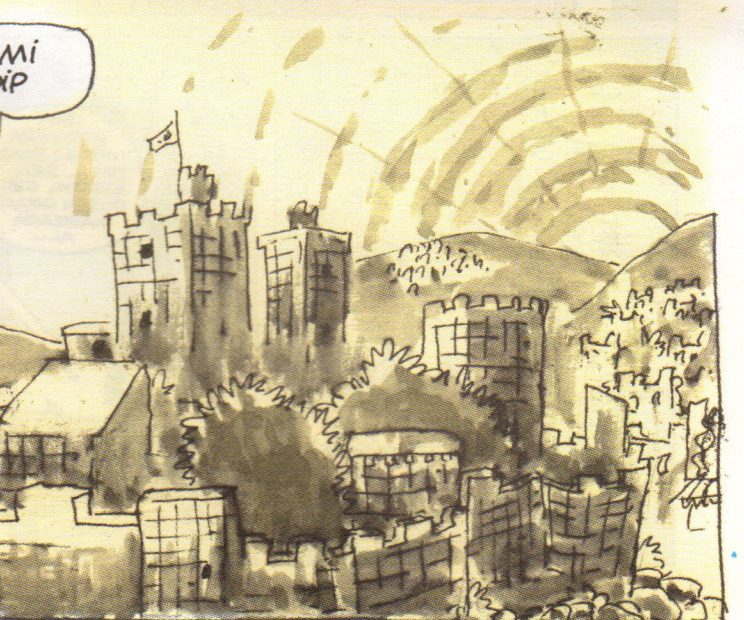

çıkarırsın diye düşünüp sex sonrası penye yahut pazen pijama rahatlığından ödün vermeyeceğini de biliyorum. Süper zengin adamlarla kadınların süper zengin yaşamlarındaki entrikalarından tiksindiğim kadar uyduruktan şive yapan ağalı diziden de tiksinebiliyorum. O kadar ötekileştirmiyorum, o kadar aynım yapmıyorum diziler arasında. Ayrıca birkaç haftada bir sadece bir iki saatliğine maruz kaldığım birkaç dizi için nasıl bu kadar nefret besleyebildiğimi de anlamış değilim. Ne tür bir isyankar ne tür bir anti-dizist provokatör var içimde kesinlikle anlam veremiyorum. Zaten benimle televizyon izlemeye kalkan insanın duyacağı pişmanlık ve azap büyük ihtimalle o kişiyi yağlı urgana, olmadı bir kutu sinir ilacına götürür. O kadar çok konuşurum ve her şeyi eleştiririm ki illallah ettiririm. Bilimkurgu film izleyip uzaylıların dünyayı istilasına "ya olum bu uzaylılar da hep Los Angeles'ı istila ediyor mına koyim, ne biçim de uyduruk olmuş bu film" filan diye bok atabilirim. Lan adam önüne hentaiden fırlama beş kollu dokuz penisli kanı yeşil akıp asla dost olmayan uzaylıyla alüminyumdan yapılmış uzay gemisi koymuş onunla dalga geçmiyorsun da lokasyona mı taktın kafayı demeyin, üzmemiz beni. Olduğum gibi kabul edin sevin besleyin.

Benim en büyük hobim film izlemek. Her entelektüel gibi David Lynch hastası filan da değilim. Bir halt anlamam Mulholland Drive'dan, Inland Empire'dan. Tavşan postu giymiş cüceyi el kamerasıyla çekip önüne film diye koyan adamın sanatını da sevmem, severem a dost. Bu konudaki tavrımı açıkça belirtmesi bakımından bir anımı da anlatmadan geçmeyeceğim. Süt-Bal-Yumurta trilojisinin bir bölümünü aldım anneme izleteceğim. Annem yine 60 yaşındaki bir kadından beklenmeyecek kadar Nejat İşler yakışıklılığı seven

bir insan olduğu için "anne, biraz durağan bir film ama seversin" diye anneme iş atıp açıyorum dividiyi. Kendim de önceden izlemiş olduğum için bir kitap alıp uzanıyorum annemin dizine. Bir onbeş dakika filan geçti annem "kızım bu filmde ses yok" dedi. "Sanat filmi yaa bu sen de hiç anlamıyorsun ha sanattan" diye çemkirdim hatuna. Bir on dakika daha geçti annem "kızım bunların dudağı oynuyor niye ses yapmamışlar ne biçim filmmiş bu böyle" deyince ayıktım ben. Kalktım bakım sesini açmamışım. İşte bu kadar sığırım sanat filmine ve onu "bu ödülü, tutkuyla sevdiğim, yalnız ve güzel ülkeme armağan ediyorum" diye sunan değerli insanlara karşı. Çekik gözlü her insana Japon diyen amele ruhum kendinden beklenmeyen bir performansla uzak doğu sinemasını ölümüne sever. Koy benim önüme çekik gözlü küçük adam brüt üç beş saat izlerim. Ama en ve her şeyden çok polisiye severim. Zeki kurgulanmış bir polisiye benim nazarımda az şekerli türk kahvesi yanında bir lokma çikolata lezzetindedir. Gerçi polisiye denince akla ilk olarak Amerikan sineması gelmektedir ki bu kocaman bir yanlışlar ama düzeltmek için bir şey yapmak için harcaacağım enerjiyle oturur bir film daha izlerim. New York polislinin olayı b*k edip eline yüzüne buluşturduğu an lanet olası efbayın gelip SUV'leri ve jilet gibi takım elbiseleriyle ortama dalıp olay mahalinin kendi bölgesi olduğunu anlatarak yerel polisin kara veya beyaz kıyını tekmelediği anın tadını başka yerde bulmadım bulamadım desem yeri. Yine aynı polislerin nöbet tutarken arabada bol kremalı donut ve çin yemeği yemesi de beni benden alır. Zaten bu sevgili hazır gıdalarımız sayesinde bir yerel polis genelde b*kum gibi şişkoyken sadece kahveyle beslenen ve bunu mutlak suretle köşedeki promosyonluk baskı işiyle

uğraşan mekmenimin'in yerinden alınmış efbay baskılı bardakla yapan ajanlar iki dirhem bir çekird-ek yağız delikanlılar ya da taş ablalarımızdır. Ki bu taş abla ile yağız delikanlı ajan sürekli "aşk nefret-den doğmuş" mına koyim film boyu didişelim birbirimize laf sokalım akabinde sex yaparız" mantığıyla hareket ederler. Bu hatunlar dikkat ediniz düz taban giymezler. Gerçi çelik topuk stiletto da giymezler ama o kadar kovalamaca filan dinlemeyip mütemadiyen topukludan ödün vermez bir tavır sergilerler. Bir polisiyedeki en karakteristik sahne ise tabii ki çapraz sorgu sırasında kullanılan iyi polis kötü polis uygulamasıdır ki burada ben hep iyi polisi sevmişimdir. Kötü polis suçluya ana avrat, tekme tokat girerken iyi polis bir cigara yahut kahve ikram edip sandalyesini ters çevirip oturur ve hayatının amacı bu adamı kurtarmak ona iyilik yapmış gibi tınskadan konuşur. İlginç olan ise 35 kadını doğrayıp köpeklerle atan ve fekat en ufak delil bırakmayacak kadar zeki olan kabilin, bu polisin anasından bahsetmesi üzerine "anımı karıştırma oolum!" diyerek bülbül gibi ötmesidir. Sekmez, şaşmaz. İşte polisiyeyi şöyle severim böyle severim a dost. Polisiyenin filmi kadar kitabını da severim. Alırım okurum. İnternetteki koli koli kitabım geldiğinde açar önce güzelce koklanım kitabımı. Oh ne de güzel saman kağıda baskılıdır ve kitap kitap kokar bu sevgili kitaplar. Bir ara gazza gelip e-kitap okumak için taa Amerika'lardan aparat da aldım ama, cık. O kağıt kokusunun nefis rayihası yoktur hiçbir kindle'da. Kissadan hisse bol bol okuyalım, okuduğumuzu öğrenelim. Film de izleyelim mikrodalgada patlat-tığımız vıcık vıcık kokan patlamış mısır eşliğinde. Kolesterolümüz filan çıksın şişman ve mutlu insanlar olarak ölelim bir gün ansızın.

Bayan Yani geçen sayı Ramazan ayı doluluğundan hiçbir yerde iftar-sahur yakalayamadı. Kendine farkında olmadan rutin bir menü oluşturdu.

İMAN GEVRETEN TOST

Karşı büfeden telefonla sipariş edilen ve çabucak getirilen baskı edilmiş sandviç ekmeği.

TÜREVİ: Çocukluğumda annemim yaptığı tostun birebir aynısı. Ortası yarılmış, sandviç

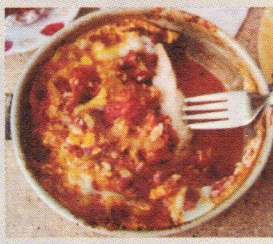
ekmeğinin içine kendisi erisin ve yürüsün ümidi ile koyulmuş, bir baton eriyen kaşar. Ama kramp girmiş, kasılıp yürümeyen kaşar sayesinde, ilk ısırtıkta peynire ulaşma ümidi olan ve son ısırtıkta bir önceki ısırtıktan ağızda kaldığı sanılan peynir tadı ümidi ile yenen, iki kat yağlı ekmeğin...

CAN KURTARAN MENEMEN

Derginin mutfağında personel desteği ile yapılan, acil aş.

TÜREVİ: Halk arasında, çok

gezen, sokaklarda sürten, bir kadının akşama tencereye atacak yemek düşünmeyip acilen yapılması yargısı güdülerek, orospu aşı adı ile de anılan pratik yemek. İçinde soğanı, biberi, domatesi ve üzerine kırılan yumurtası ile, vücudun protein açığını kurtaracak, tenceremsi tava yemeği...

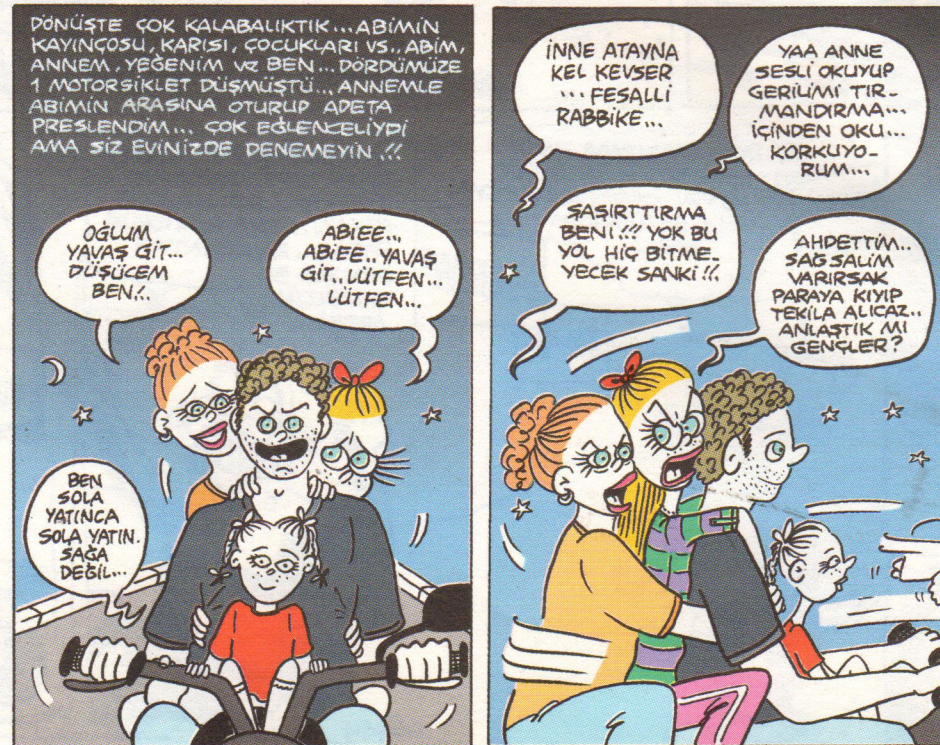
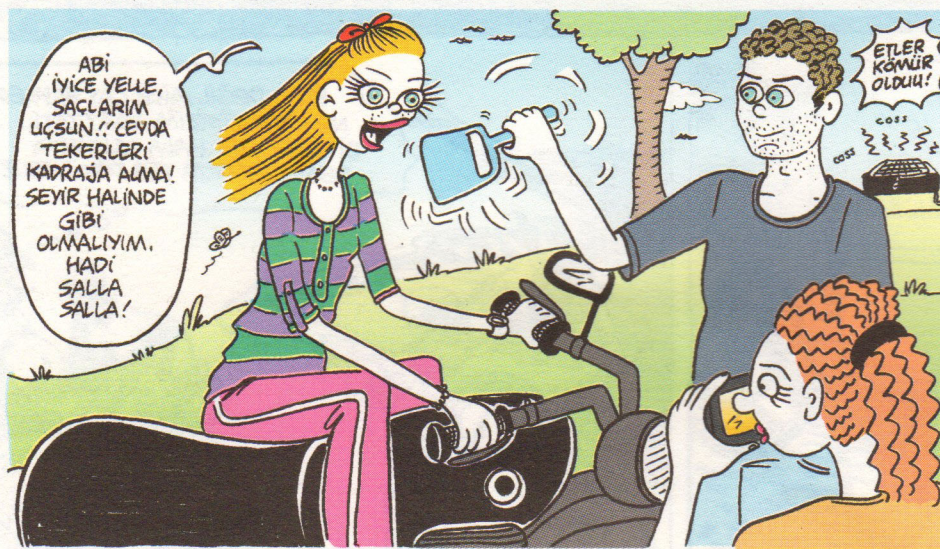

RAZO GELİN ÇORBASI

Paparazziye' nin kalınan bekar evinde, ele geçen malzemelerle yapılan, nuh-nebi çorbası.

TÜREVİ: Ne olursa olsun, sulu bir yemek, sıcak bir çorba olsun mantığı ile yapılan enfes çorba.

TARİFİ: Kilerde kalmış; ne varsa bakliyattan, 1 avuç bulgur, 1 avuç yeşil mercimek, 1 avuç kırmızı mercimek, 1 avuç pirinç tencereye atılır. Üzerini epey geçecek,

BAYAN YANI 2012

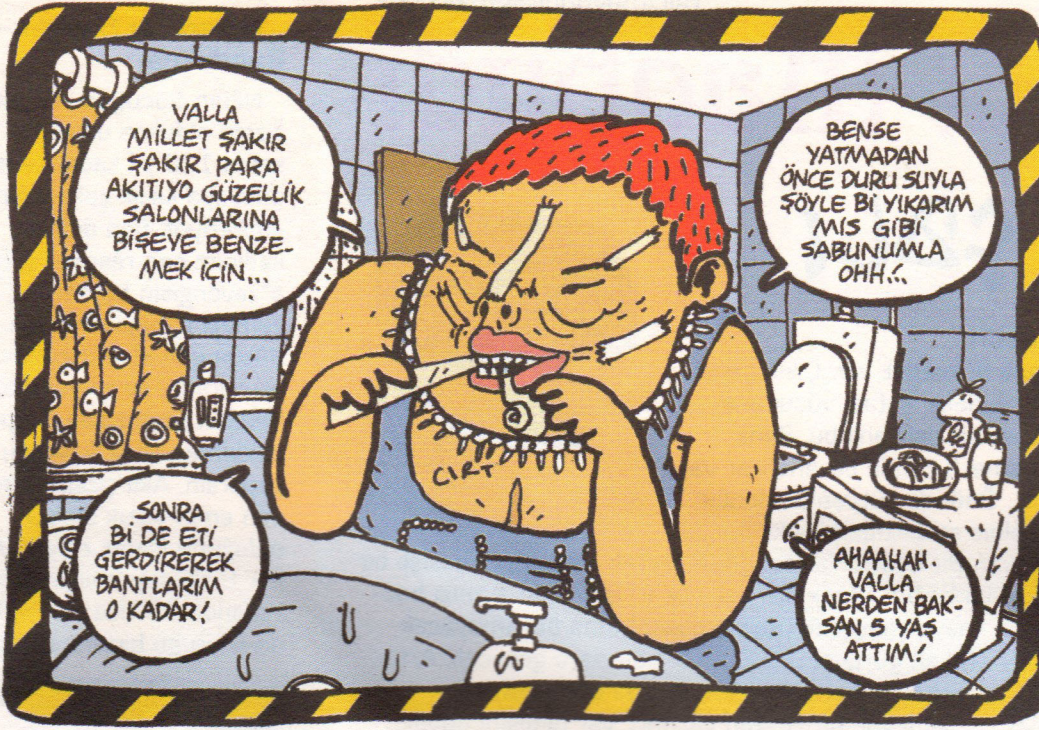
"Öyküdeki kişi ve olaylar gerçektir, yalnızca abime torpil yapıp saç çok çizilmiştir."

ANLAŞTIK...SON

yani taneler bilek hizası deniz mis-
ali dipte görünecek kadar su konu-
larak kaynamaya bırakılır. Bu
durum için feda edilen, aslında
tavaya kırıp bir öğün edeceğiniz tek
yumurta ve kahvenize koyacağınız
süt olacaktır. Süt ve yumurta, bir
kavanoz içinde, kapağı sıkıca kap-
atılarak, taş devri mikseri edasın-
da sallayarak, birbirine karışmış bir
çırpık haline getirilir. Kavanoz için-
deki bu çırpık, pişmeye ramak
kalmış çorbanıza karıştırıldığında,
çorbayı helmelendirmiş olur. Bu
buluşma seyredilirken, karışım,
kaşıkla aynı yöne dairesel hareketle
karıştırılır. "Karışımın birbirine
karışması" temel ilkedir. Servis
nerede edilirse edilsin, ister
tencerede pişirip kapağında yiyin,
çorba üzerine ne serpilirse ser-
pilsin, öğün kurtarılmış olur..

VE FELEKTEN SAHUR

Lokanta, büfe vs. giderek, garson-
ların servis sunduğu bir yerde,
menüye bakarak seçilen sipariş
yiyecekler. **TÜREVİ:** Beyoğlu-
İstiklal caddesinin her türlü
gizemli tehlikesine karşarak, adı
nam salmış bir büfeye, **BAYAN**
YANI ekibi kadın kadına, yol almak,
felekten sahurunu çalmak, bitirmek
ve tek parça halinde dergiye geri
dönüp iş başına oturmak...

TAKVİMİ

Gülümseyerek
bir yıl
geçirmek için
Bayan Yanı
çizerlerinin nefis
desenleri ve
kahramanları ile
donatılmış kuşe
özel baskı
2012 duvar
takvimi

Çok
yakında, gazete
bayileri, seçkin
kırtasiye ve
kitapçılarda...

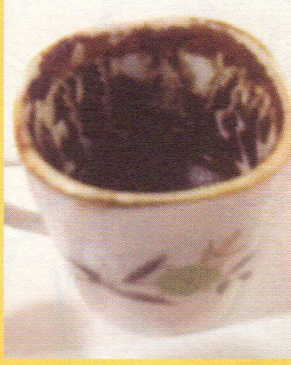
Falcimagdubi@gmail.com

Falci Mağbudi

Kahve Falı

Ceren Kaptıkaçtı – Samsun

Cerenciğim, 3 vakte kadar sana bi kısmet var. Çıkık çeneli, çıkık alınlı, basık burunlu, kalın dudaklı, kafası vücuduna göre oldukça iri, 1.40 boylarında bir delikanlı bu. Bana sorarsan olmaz olsun böyle kısmet!! Elinde bir anahtar var sanki, dükkanı var bu çocuğun.. Önünde sütüyenler, donlar.. Tamam çamaşırcı bu çocuk. Yalnız arkasında bir akıl hocası

FALCI M

AGÜBÜ

var. Bir kadın. Kalçası çıkık, seyrek dişli, şehla bakışlı bir kadın bu. Titrek elli, kalın belli.. Bu kadın aranızı bozmaya çalışacak (Keşke bozsa) ama bozamayacak .Nikah görüyorum. Eline 5'li bir para geçecek. Artık 5 kuruş mu olur 5000 lira mı olur bilemem. Güneyde bir teyzen var mı? Var dediğini duyar gibiyim. Oraya yol yapacaksın. Eniştene dikkat et sende gözü var. Eniştene, kaşı, burnu, kulağı olan bir adam. Hükümet kapısında bir işin var ablacım.. Beyaz bir kağıt alacaksın kırtasiyeden. Bir sürü balıkların çıkmış.. Taze taze.. Oynar oynar.. Kefal, çupra, mezgıt.. Fosforun az.. Bi kurşun döktür.. Bi de ufak rakı aç balığın yanına, birşeyciğin kalmaz..

Siz de Ceren Kaptıkaçtı gibi falınız fallansın istiyorsanız.. Gönderin falınızın fotoğrafını, Mağdubi ablanız ciğerinizi okusun!!!

falcimagdubi@gmail.com

Nihan Su Saygan-Bandırma

Nihan Sucuğum, hayat çizgin oldukça uzun, bu senin 120 yıl kadar yaşayıp dünyaya kazık çıkacağını gösteriyor. Ben dobra kadını sen resmen sefa p*zevengisin hayatım.. Yemeği içmeyi seversin. Bütün gün el el üstünde oturursun, ev işi yapmazsın. Kedileri sevmesin. Sağını soldan ayırır at kuyruğu yaparsın. Akıl çizgin, kendinden emin yırtık bir tip olduğunu işaret ediyor. Aklın her türlü şeytanlığa çalışır. Kafanda 40 tilki var. Kırkının da kuyruğu birbirine değmez.

Yatırım için altın alırsın. Bir ortamda hesap ödenecekse elini herkesten önce cebine atarsın ama herkesten sonra çıkarırsın. Keten pantolon giyersin. Kalp çizgin, senin kalpsiz olduğunu gösteriyor canım, zalimlik yapmadan duramıyorsun, seni sevenleri aldatıyorsun, bu hayattan nasıl zevk alıyorsun. Kalbinin yerinde bir taş var senin.. Kader çizgin, senin çok meşhur olacağını gösteriyor. Handataizli İzdivaç programına katılacak, herkese çamur atacaksın. Nisaner bey ve Hatice hanıma dalaşp şöhreti orada yakalayacaksın.

Yollayın elinizin fotoğrafını, Mağdubi Ablanız ciğerinizi okusun...

falcimagdubi@gmail.com

BAYAN YANI'NA BİLET

bayanyanidergi@gmail.com

Zehra Ömeroğlu

Zehra Ömeroğlu

Sokak Müzicine Özgürlük!

Çiğdem Demir

Dilek Küçük

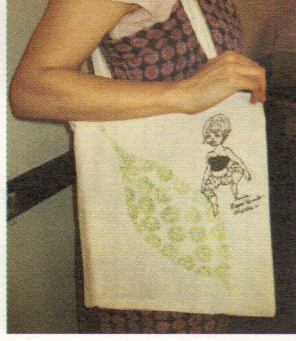
BAYAN YANI'na

abone olun, evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve elle boyanmış çanta veya tişört de hediye...

Bayan Yarı'na şimdi abone olmanın avantajları

- Tişört veya fabrikasyon değil el emeği, göz nuru, organik kumaştan çanta hediye olacaksınız...
- Bu tişört veya çantanın üzerinde sevdiğiniz çizerin sadece size özel orjinal çizimi olacak... (Çizerleri siz belirleyeceksiniz. Kampanyanın bu kısmını çok sürdürebileceğimizi zannetmiyoruz, süresi sınırlı olacak acele edin.)
- Zamlardan etkilenmeyeceksiniz.
- Bayii, market dolaşıp ayacıklarınızı yormayacaksınız.
- Bayan Yarı günlerinin pastalı kekli misafiri olacaksınız...

ABONELİK FORMU

Kimlik Bilgileri

Adı Soyadı:
Doğum Tarihi:
Şirket:
Mesleği:
Cadde-Sokak:
Kapı No:
Posta Kodu:
Şehir:
E-Posta:
Ev/İş Tel:
Cep Tel:

Ben nakit çalışırım ☐

Bankaya gidecem hesabınıza havale yapıcım (İş Bankası bilgileri hemen aşağıda)

Nakit ile işlem olmaz kredi kartıyla öderim. ☐

Visa ☐

Master Card ☐

Abonelik Bedeli (12 Ay)

Yurtiçi: 50 TL.

Avrupa: 45 Euro

Amerika: 60 Dolar

Kredi Kartı No:

Güvenlik No:

Son Kullanma Tarihi:

BANKA HAVALE İÇİN HESAP NUMARALARI

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 14438 / TL IBAN NO: TR66 0006 4000 0011 3880 0144 38

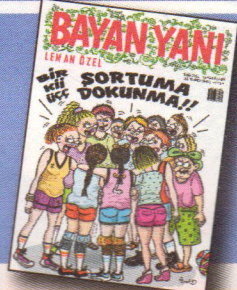
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10242 / EURO IBAN NO: TR24 0006 4000 0021 3880 0102 42

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10238 / USD IBAN NO: TR35 0006 4000 0021 3880 0102 38

Feyhan Güver ☐ Ramize Erer ☐ Elif Nurşad ☐ İpek Özsütlü ☐ Gülay Batur ☐ Ortaya Karışık ☐

Tişört için beden: Small ☐ Medium ☐ Large ☐ X-Large ☐ XXLLarge ☐

Tişört veya çantanıza orjinal çizimini istediğiniz çizeri işaretleyiniz.

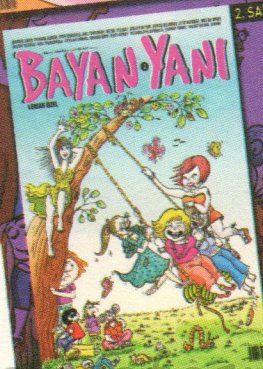

Banka dekontunu 0212 245 38 06'ya faxlamanız veya adres ve tel. bilgilerinizi abonelik@leman.com.tr'ye mail atmanız yeterli olacaktır. Abonelik işlemleri sorumlusu: Asiye ULUDAĞ: 0.212.292 95 65-66

BAYAN YANI SET

SAYI 1
4.5 TL.
(KDV DAHİL)

Kaçıranırlar için

Sadece gazete bayiilerinde. Bulunduğu yerler Bayan Yarı Facebook sayfamızda ilan edilecektir.

ÇIKTI

BAYAN YANI

Sayı: 06 - Ekim 2011

Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına

Sahibi ve Yazışlıeri Müdürü Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

Fotoğraf Zafer Aknar

ADRES: Fırzuğa Mahallesi Deftardar Yokuşu No: 19/1A Cihangir Beyoğlu/İstanbul

TEL: 0212 292 94 50 FAX: 0212 251 57 54

BASKI: LeMan Ofset Tel: 0212 858 00 93

GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

ABONELİK Asiye Uludağ / abonelik@leman.com.tr

harem

